

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

16 ספטמבר 2020

תלה"מ 6984-07-19 פלונית נ' פלוני

תלה"מ 22388-10-18

תלה"מ 74369-10-18

בפני כב' השופטת אורית בן דור ליבל

תובעת/ נתבעת

פלונית

ע"י ב"כ עו"ד מרים סרגוסי

נגד

נתבע / תובע

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד אייל גבע

פסק דין

1. המדובר בתביעות למשמורת ולמזונות ילדיהם הקטינים של הצדדים: נ' ילידת XXX; ש' ילידת XXX; א' יליד XXX.
2. הצדדים נישאו כדמו"י ביום 2.3.14 ועודם נשואים זל"ז. כעולה מטענות הצדדים בבית הדין הרבני האזורי בירושלים מתנהלת תביעת התובעת לשלום בית.
3. בחודש 10/18 עתרו הצדדים בתביעות הדדיות למשמורת, (תלה"מ 74369-10-18; תלה"מ 22388-10-18) ובחודש 07/19 עתרה התובעת בתביעה למזונות קטינים (תלה"מ 6984-07-19). למען שלמות הרקע העובדתי יצוין בקצרה כי ביום 15.10.18 נתקבלה בקשת הנתבע למתן צו הרחקה כנגד התובעת לצורך הגנה עליו ועל הקטינים (במסגרת ה"ט 24368-10-18). לאחר תום תקופת ההרחקה (22.11.18) שבה התובעת לדירת המגורים והצדדים המשיכו לחלוק קורת גג משותפת עד שהנתבע עזב את הדירה בחודש 7/19.

הליכי המשמורת

4. המדובר בתביעות הדדיות למשמורת, בהן טען כל צד למשמורת בלעדית על הקטינים. בשל עצמת הסכסוך הגבוהה, צו ההרחקה והמשך המגורים המשותפים הוגשו לבית המשפט מספר עדכונים ותסקירים. להלן יפורטו העיקריים שבהם.
5. בתסקיר מיום 23.6.19, שניתן עת חלקו הצדדים קורת גג משותפת (ולהלן: "התסקיר"), פירטה העו"ס שהמערכת הזוגית בין הצדדים לוותה מתחילתה במחלוקות קשות, פרידות

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

16 ספטמבר 2020

תלה"מ 6984-07-19 פלונית נ' פלוני

תלה"מ 22388-10-18

תלה"מ 74369-10-18

- 1 וחוסר יציבות אשר החריפה באופן משמעותי ולוותה בתלונות למשטרה, בהרחקת התובעת
- 2 לפי החוק למניעת אלימות במשפחה והגשת ההליכים המשפטיים.
- 3 התנהלות הצדדים מול גורמי הטיפול השונים (המחלקה לשירותים חברתיים; מרכז הורים
- 4 וילדים; טיפול זוגי) והעו"ס הייתה "כאוטית" (כלשונה), והקשתה על מתן סיוע למשפחה.
- 5 חרף האמור, המשיכו הצדדים להעביר מסרים סותרים ולא ברורים האחד לשני ולעו"ס
- 6 באשר לרצונם ולעתיידם המשפחתי. העו"ס הדגישה שהמשך המגורים המשותפים וחשיפת
- 7 הילדים לסכסוך ולעוצמתו מציב את הילדים בתווך ופוגע בהם (עמ' 13 לתסקיר). הצורך
- 8 המרכזי שזיהתה העו"ס מתהליך הבדיקה הוא יצירת וודאות ויציבות בחיי המשפחה. לצורך
- 9 כך המליצה על חלוקת זמני השהות גם כאשר הצדדים חולקים קורת גג משותפת כך שההורה
- 10 שאינו אחראי על הילדים באותו יום לא ישהה בבית. העו"ס פירטה שהמעבר מערות לשינה
- 11 קשה לילדים מכיוון שהוא מהווה חוויה של פרידה ועל כן המליצה על תכנית הדרגתית של
- 12 הרחבת זמני השהות של הילדים עם הנתבע עד שתושג ודאות ויציבות בקשר עמו. העו"ס
- 13 המליצה אפוא לקבוע "בשלב זה" את המשמורת בידי התובעת, וכי הנתבע ישהה עם הקטינים
- 14 בימים ב' – ד' באמצע השבוע מתום המסגרת החינוכית ועד השעה 19:00 ובכל סוף שבוע שני
- 15 מיום ו' (מתום המסגרת החינוכית) ועד מוצאי שבת. הומלץ לצדדים להפריד את המגורים וכן
- 16 להפנייתם לטיפול משפחתי לצורך שיפור דפוסי התקשורת ביניהם כדי שיוכלו להמשיך
- 17 בהורותם המשותפת (עמ' 13 לתסקיר).
- 18
- 19 6. בעדכון מיום 1.8.20, שניתן לאחר עזיבת הנתבע את דירת המגורים במהלך חודש 7/19, פורט
- 20 שעל אף הפירוד חלק מהמפגשים של הנתבע עם הילדים התקיימו על דעתו בנוכחות התובעת.
- 21 כן פורט שביתו של הנתבע מותאם וערוך לשהות הקטינים. עם זאת, העו"ס התרשמה שביסוס
- 22 הקשר של הנתבע עם הילדים דורש זמן ולאור פרק הזמן הקצר שחלף מאז שעזב את בית
- 23 המשפחה ועד להגשת העדכון מצאה שלא ניתן להמליץ עוד על הרחבת זמני השהות. על כן
- 24 חזרה על המלצותיה שבתסקיר מיום 23.6.19 ופירטה שעדכון בנוגע להרחבת יוגש ארבעה
- 25 חודשים לאחר מכן.
- 26
- 27 7. בתסקיר המשלים מיום 5.2.20 (ולהלן: "התסקיר המשלים") פירטה העו"ס ש"עלו סימני
- 28 שאלה רבים באשר לאופן בו התקיימו זמני השהות בחודשים האחרונים" וכי חוסר הבהירות
- 29 שאפיין את השיח בין הצדדים נמשך. כן פירטה שנותרה עמימות סביב שאלת מחויבות הנתבע
- 30 לנוכחות עקבית בחיי הילדים ללא תלות בנתבעת או בהוריו. על כן המליצה שלא להרחיב
- 31 בשלב זה את זמני השהות של הקטינים עם הנתבע, להפנות את הצדדים להדרכה הורית וכי
- 32 תסקיר משלים יוגש בעוד שנה.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

16 ספטמבר 2020

תלה"מ 6984-07-19 פלונית נ' פלוני

תלה"מ 22388-10-18

תלה"מ 74369-10-18

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
8. בדיון ההוכחות שהתקיים לפני ביום 10.6.20 העידה העו"ס שאת המידע קיבלה רק מטענות
הצדדים (עמ' 7 שורה 3 לפרוטוקול) ולמעשה לצורך הרחבת הסדרי השהיה באופן שיכלול
לינה נדרשת כעת רק מחויבות של הנתבע בקיומם.
הנתבע כבר בטענות התובעת לפיהן לא קיים את ההסדרים כפי שנקבע אך מכל מקום התחייב
כמבוקש על ידי העו"ס. בתום דיון ההוכחות הוריתי על הרחבת הסדרי השהות של הקטינים
אצל הנתבע באמצעות הוספת לינה בימי ב'.
כאן יצוין שלאורך כל הדיונים שהתקיימו בעניינם של הצדדים נעשו מאמצים לנסות
ולהביאם להסדר מוסכם, למצער בסוגית המשמורת וחלוקת זמני השהות, לרבות בדיון
ההוכחות ובנוכחות העו"ס ועל יסוד המלצותיה, ואולם למרבה הצער כל הניסיונות לא נשאו
פרי בעיקר נוכח סירוב התובעת לקיום הסדרי שהות הכוללים לינה באמצע שבוע אצל הנתבע.
9. בסיכומיה ביקשה התובעת לאמץ את המלצות התסקיר וחזרה על עמדתה שמשמעותה ביטול
לינת הקטינים אצל הנתבע באמצע השבוע. לטענתה טובת הקטינים מחייבת שלא להרחיב
את הסדרי השהות, משום שהנתבע נעדר מיומנויות הוריות, אינו מעורב בחיי הקטינים, ובזמן
השהות עמו עיקר עול גידול הקטינים נופל על כתפי אמו (כאשר הנתבע לעיתים כלל לא נוכח
במפגש) ואף מבטל הוא את המפגשים עמם ללא התראה. לטענת התובעת, לאחר שהורחבו
הסדרי השהות ללינה אף באמצע השבוע, הנתבע מותיר את הקטינים עם אמו בלבד ואינו
משתתף במפגשים עמם, וכי השהות עם אמו של הנתבע פוגעת בבטחון הקטינים. כן ביקשה
למנוע את קיום זמני השהות בבית הורי הנתבע ולהפנות את הנתבע בלבד להדרכה הורית.
10. בסיכומים חזר הנתבע על התנגדותו להמלצות התסקיר לפיהן המשמורת על הקטינים תקבע
בידי התובעת ולזמני השהות של הקטינים עמו. לדבריו, בנסיבות העניין לשיטתו אין מקום
להגדרת זהותו של ההורה המשמורן. הגם שלדבריו מדובר במונח ריק מתוכן קביעת
המשמורת בידי התובעת עלולה להיות כלי שרת בידיה במאבקה העיקש בו, בהעדר תובנה
לאחריות ההורית המשותפת של הצדדים, ובאופן שיזיק לטובת הקטינים. על כן יש להימנע
מהגדרת הורה משמורן, ולחילופין להורות על משמורת משותפת. כן עתר להורות על הרחבת
הסדרי השהות של הקטינים עמו באופן של הוספת לינה נוספת באמצע השבוע כבר עתה,
ולינה נוספת במוצאי שבת לקראת חגי תשרי התשפ"א. לדבריו, העו"ס אימצה את דברי
התובעת מבלי לבחון את הדברים לעומקם וחרף העובדה שדאג להתאים את ביתו לאירוח
הקטינים, לא המליצה כבר בשעתו על הרחבת הסדרי השהות ובכך סתרה את טענתה כי יש
צורך בביסוס הקשר עמו תחילה. כן טען שהמפגשים עם הקטינים מתקיימים בעיקר בביתו

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

16 ספטמבר 2020

תלה"מ 6984-07-19 פלונית נ' פלוני

תלה"מ 22388-10-18

תלה"מ 74369-10-18

- (הגם שלעיתים בסופי שבוע מבקרים הם את אמו). לטענתו דווקא צמצום הסדרי שהות ללא לינה באמצע שבוע יאלץ אותו לקיים בבית אמו מפאת סמיכות מקום מגוריה וכדי לנצל את זמן השהות באופן משמעותי חלף לבלותו בדרכים.
11. העיקרון המנחה את בית המשפט בבואו לדון בשאלות הכרוכות במשמורת והסדרי ראיה הוא עקרון טובת הילד שזכה לבכורה במשפט הישראלי ואשר מפניו נסוגים כל העקרונות האחרים, ואשר יסודותיו נקבעו בהוראות סעיפים 15 ו-17 **לחוק הכשרות המשפטיות והאפוטרופסות**, תשכ"ב – 1962. בית המשפט הנדרש לסוגיות הכרוכות במשמורת קטינים צריך לשקול כל מקרה לנסיבותיו ולהכריע ביחס לטובת הילד הספציפי אשר בעניינו הוא דן, מהי טובתו הקונקרטית [ראו בג"ץ 5227/97 **דויד נ' בית-הדין הרבני הגדול בירושלים פ"ד** נה (1) 453 (1998)].
- בבחינת טובת הילד ראש וראשון יש לפנות לנתונים המקצועיים. מעת שהוגשה חוות דעת מומחה, וכבמקרה שלנו, יש לראות בתסקיר כחוות דעת מומחה המסייעת לבית המשפט לצקת תוכן במושג "טובת הילד" [לעניין מעמדו של תסקיר בדומה לחוות דעת מומחה ראו **בע"מ 5072/10 פלוני נ' פלוני**, (פורסם בנבו, 26.10.10) כך גם **בע"מ 4259/06 פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה** (פורסם בנבו, 13.7.06)].
- בית המשפט הוא הקובע גם בשאלות שבמומחיות, ואף אם מוגשת חוות דעת מומחה אין השופט פטור מהפעלת שיקול דעת שיפוטי עצמאי עת שנדרש הוא להכריע בעניין קטין. כבר נפסק כי אכן חוות הדעת משמשת כלי עזר חיוני אשר תזכה למשקל נכבד, אך לא מכריע, שכן בית המשפט אינו "חותמת גומי" לעמדתו של המומחה המקצועי [ראו למשל **בע"מ 27/07 פלוני נ' פלונית** (פורסם בנבו, 1.5.06), שאומץ **בדנ"א 1892/11 היועץ המשפטי לממשלה נ' פלונית** (פורסם בנבו, 22.5.11)]. עם זאת, ככל שמבקש בית המשפט לסטות מאותן המלצות, עליו לנמק ולהסביר מדוע מצא לנכון להורות כן [ראו כב' השופטת ארבל בע"מ 27/06, **פלוני נ' פלונית** (פורסם בנבו, 1.5.06)]. דהיינו, ככלל, בהעדר נימוק משכנע לקביעה שונה, מן הראוי כי בית המשפט יאמץ את המלצת המומחים לדבר.
12. העו"ס המליצה על קביעת המשמורת בידי התובעת וכי הרחבת זמני השהות של הקטינים עם הנתבע תעשה בהדרגה. לאחר העיון בתסקיר המקיף ובתסקיר המשלים, וההתרשמות הישירה מתשובותיה של העו"ס לשאלות הצדדים בדיון, סבורתני כי לא רק שלא הוצגו "טעמים נכבדים ובעלי משקל ממש" המצדיקים לסטות מההמלצות (וזוהי אמת המידה המשפטית), אלא שגם מדובר בהמלצות ראויות ומסתברות בנסיבות.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

16 ספטמבר 2020

תלה"מ 6984-07-19 פלונית נ' פלוני

תלה"מ 22388-10-18

תלה"מ 74369-10-18

13. ראשית מצאתי לדחות את טענות הנתבע לפיהן התסקיר מגמתי לטובת התובעת וכי לא נבחנו הדברים לעומקם. ההמלצות ניתנו על ידי אשת מקצוע אובייקטיבית וניטרלית לסכסוך בין הצדדים, עת עמד לנגד עיניה השיקול של טובת הקטינים. הן מהתסקיר והן מתשובות העו"ס בדיון ההוכחות עולה שההמלצות ניתנו על סמך שיקולים מקצועיים בלבד, מתוך ראיית טובת הקטינים ולאחר בחינה של מצב הדברים והיכרות עם המשפחה. מעיון מעמיק בתסקיר ניתן להסיק כי הוא נכתב במקצועיות, בשיקול דעת רחב וזהיר, תוך העמדת השיקולים והקשיים בדרך להסקת המסקנות.

14. האם יש הצדקה לסטות מהמלצות העו"ס לקביעת המשמורת בידי התובעת היא השאלה הראשונה העומדת להכרעה. בתוך כך יש לבחון את בקשת הנתבע להימנע מקביעת הורה משמורן בנסיבות העניין או לחילופין לקבוע משמורת משותפת. בפסיקה הובעה לא אחת הדעה שהעיסוק בסוגיית המשמורת מעצים את המחלוקות בין הצדדים, וכי ספק אם יש משמעות מעשית להגדרת המשמורת ובמיוחד כאשר ישנה חלוקת זמני שהות רחבה בין שני ההורים. העדר המשמעות המעשית נלמד מהוראות סעיף 15 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות הקובעות את חובות וזכויות שני ההורים כלפי ילדם הקטין כאפוטרופוסים משותפים שלו, מהעובדה שנעדר מלשון החוק המונח "משמורת", וכי המונח "הורה משמורן" משמעו בעיקר "ההורה בעל החזקה הפיזית", קרי מי שהקטין שוהה עמו מרבית מהזמן, וזאת מבלי לגרוע מאפטרופסותו של ההורה האחר [תמ"ש (ת"א) 11418-07-15 פלוני נ' אלמונית, (פורסם בנבו, 15.8.16); תמ"ש 56808-12-13 האב נ' האם (פורסם בנבו, 27.7.15); תמ"ש 22141-07-11 ח' (קטין) ואח' נ' ח' (פורסם בנבו, 22.1.16)]. העו"ס הבהירה בעצמה בתסקיר שאין בהמלצתה לקביעת המשמורת או לחלוקת זמני שהות כדי לפגוע בהורות המשותפת של הצדדים, וכדי לאפשרה המליצה להפנות לטיפול משפחתי (עמ' 13).

15. העו"ס לא נשאלה בעדותה בקשר להמלצתה לקביעת המשמורת בידי התובעת ועיקר השאלות שהופנו אליה נגעו לסוגיית חלוקת זמני שהות של הקטינים בין הצדדים. כעולה מהתסקיר ומעדותה של העו"ס מאז פירוד הצדדים תופסים הקטינים את בית התובעת כבית המרכזי בחייהם ואין חולק שהם שוהים כיום עמה יותר. כן הדגישה העו"ס את היציבות ההכרחית לטובת הקטינים ודומה שקביעת המשמורת כמשקפת מקום מגורים מרכזי תסיע בהשגת תכלית זו. למשמע חוסר הבהירות בעתיד הקשר הזוגי בין הצדדים שעלה בתחילתה הדיון שבה והבהירה העו"ס שהדינמיקה האמביבלנטית של הצדדים בכל הנוגע להמשך הקשר הזוגי ביניהם גורמת לחוסר עקביות ויציבות הפוגע בטובת הקטינים, וכי לתחושתה "יש כל הזמן כאוס", והבהירה: "כאוס היא חוויה של המשפחה שיש קושי להבין מה קורה בדיוק, כל

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

16 ספטמבר 2020

תלה"מ 6984-07-19 פלונית נ' פלוני

תלה"מ 22388-10-18

תלה"מ 74369-10-18

הזמן מעלים טענות הפוכות לחלוטין, וכמובן אני לא יכולה לדעת מה 10 אחוז נכון ומה 100 אחוז לא נכון. מצד שני יש פה ילדים שכן מראים סימני מצוקה וקשה להבין מה קורה. זה תחושה של חוסר בהירות כי אומרים מצד אחד שרוצים להיפרד, ואז עושים ליל סדר וחגים ביחד, ויום למחרת הם מתקשרים ואומרים שהכל התפוצץ והיא עשתה ככה וככה והוא עשה ככה וככה, ואז שוב הם נפגשו שוב בשבת אז קשה להבין מה קורה" (עמ' 5 שורות 23-29 לפרוטוקול).

העו"ס הדגישה אפוא את החשיבות שבהחלטת הצדדים על עתיד מערכת הזוגית ביניהם (שם, שורות 33-34). אעיר שהדחיפות בקבלת החלטה בשאלת עתיד יחסיהם עלתה כבר בדיון בבקשה לצו הגנה (ועליה עמדתי בסעיף 18 לפסק הדין מיום 22.11.18 ה"ט 24368-10-18).

בנסיבות אלה של פרידות חוזרות ונשנות מסתברת בעיני עמדת העו"ס לפיה קביעת המשמורת – כמשקפת מקום מגורים מרכזי - תסייע בהשגת תכלית היציבות והוודאות בעולמם של הקטינים.

אמנם, כפי שיובא להלן, התרשמתי שעמדתה הנחרצת של התובעת אינה מונעת מטובת הקטינים כי אם ממאבקי שליטה בנתבע, ואולם לא השתכנעתי שהגדרת המשמורת בידי התובעת תקצין התנהלות זו באופן המנוגד לטובת הקטינים ותזיק להם.

כן יש לזכור שהמדובר בקטינים בגילאים 3-6 שנים בקירוב ולשיקולים מתווספת גם הוראת סעיף 25 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות הקובעת הנחת יסוד לפיה עיקרון טובת הילד הוא שעד שימלאו לו 6 שנים יהיה אצל אמו, תוך מתן אפשרות במקרים ספציפיים לסתור הנחת יסוד זו [על החזקה שלא שונתה על ידי המחוקק ראו עמ"ש (ת"א) 55785-02-12 ק.ש. נ' ע.ש. (פורסם בנבו, 20.9.12)].

לפיכך לא מצאתי הצדקה שלא להכריע כיום בזהות ההורה המשמורן כבקשת הנתבע.

16. הנתבע שואף לחלוקת זמנים שווה של הקטינים בין הצדדים. מסיכומי עולה שטעם עיקרי לשיטתו להעדיף את קביעת המשמורת כמשותפת הוא במתן מסר מחנך לתובעת שתכיר בו להיות שותף שווה ומלא בחיי הקטינים. סבורתני שלצורך האמור אין צורך בהכרזה על שני ההורים כמשמורנים משותפים, ודי להפנותם לשורת הדין המחייבת אותם.

החובה על ההורים לפעול במשותף בכל נושא הקשור לקטינים נובעת מכך ששניהם אפוטרופסים משותפים על ילדיהם הקטינים וזאת בהתאם להוראת [סעיפים 14-15 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות](#). [סעיף 18 לחוק](#) זה קובע כי בכל עניין הנתון לאפוטרופסותם, על שני ההורים לפעול בהסכמה.

כפי שנזכר לעיל, המונח משמורן מתאר רק מצב עובדתי: היכן מקום מגוריו העיקרי של הקטין. לטעמי, ככלל, משמורת משותפת קיימת כשהקטינים שוהים אצל כל אחד מההורים

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

16 ספטמבר 2020

תלה"מ 6984-07-19 פלונית נ' פלוני

תלה"מ 22388-10-18

תלה"מ 74369-10-18

פרקי זמן משמעותיים וקרובים בהיקפם וכשהם רואים בשני הבתים את ביתם. אכן, יש הסוברים כי ניתן לקבוע כי קטינים נמצאים במשמורת משותפת גם כאשר חלוקת זמני השהות אינה שווה [למשל: [תמ"ש \(כ"ס\) 11657/03 א.א.י. נ' א.ב.](#) (פורסם בנבו, 16.6.11), [תמ"ש \(ראשל"צ\) א.ג.ג. נ' ת.ג.](#) (פורסם בנבו, 7.1.19) ו-[תמ"ש \(טבי\) 5782-08-09 א.ק. נ' נ.א.](#) (פורסם בנבו, 23.9.11)]. ברם, דומני שלצורך העברת "המסר המחנך", כאמור, והדגשה להורים כי שניהם "שווים" בזכויות והחובות כלפי הילדים, רצוי להשתמש במונח "אחריות הורית משותפת" ולא משמורת משותפת.

משמעות הדברים היא שאין למי מהצדדים זכויות יתר ביחס לילדיהם הקטינים והם שווים בכל הנושא הקשור לאפטרופסות על ילדיהם ללא קשר עם חלוקת זמני השהות ביניהם או עם הגדרת המשמורת.

17. יתרה מכך, לא ניתן להכריע בבקשת הנתבע לקביעת משמורת משותפת משום שבמצב הדברים לא בחנה העו"ס את כל הנצרך לכך. מסכת התנאים הדרושה כדי לקבוע הסדר של משמורת משותפת, שורטטה בשורה של פסקי דין, כגון: מסוגלות הורית טובה דומה או שווה של שני ההורים; רמה גבוהה של שיתוף פעולה בין ההורים וטיב התקשורת ביניהם; רצון הילד; מעורבות רבה של שני ההורים בחיי הילדים; קיומו של קשר טוב ותקין בין שני ההורים לבין כל אחד מהילדים; מגורי ההורים בסמיכות זה לזה, ותפיסת הילדים את שני הבתים כבתים מרכזיים בחייהם [ראו למשל: בע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית ואח' (פורסם בנבו, 19.7.17) סעיפים 134 ואילך לחוות דעתו של כבוד השופט פוגלמן; [ע"מ \(חי\) 384/06 ו.א. נ' ו.מ.](#) (פורסם בנבו, 27.3.07); [תמ"ש \(ראשל"צ\) 28951/09 א.ג.ג. נ' ת.ג.](#) (פורסם בנבו, 7.1.10), [תמ"ש \(טבי\) 12148-04-10 ס.ג. נ' ע.ג.](#) (פורסם בנבו, 28.4.11)]. כאשר הילדים שוהים למעשה כיום יותר עם התובעת, ומבלי שחלופה זו של משמורת משותפת נבחנה לעמקה על ידי העו"ס, נבדקה היתכנותה ונבדקו יתרונותיה אל מול חסרונותיה בהקשר של טובת הקטינים לא מצאתי לקבלה.

18. המלצת העו"ס לקביעת משמורת הקטינים בידי התובעת מקובלת עלי אפוא משום שהיא מהווה איזון ראוי של כל השיקולים שפורטו לעיל ומשאין בה לפגוע או לגרוע מאחריותם המשותפת של הצדדים כלפי הקטינים.

19. השאלה השנייה העומדת להכרעה היא האם יש הצדקה לסטות מהמלצת העו"ס בסוגיית חלוקת זמני השהות בין הצדדים. האם להרחיבם כדרישת הנתבע או לצמצמם, באופן שלא יכללו לינה באמצע השבוע, כדרישת התובעת. בתסקיר פירטה העו"ס שהתרשמה מקשר חם

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

16 ספטמבר 2020

תלה"מ 6984-07-19 פלונית נ' פלוני

תלה"מ 22388-10-18

תלה"מ 74369-10-18

- ומותאם בין הקטינים לבין שני הוריהם. כן פירטה שהקטינים כמהים אל הנתבע, מחפשים את קרבתו וזקוקים לקשר עמו (עמ' 10). בדיון הבהירה העו"ס את עמדתה לקיום קשר משמעותי של הקטינים עם הנתבע, ושישנה עדיפות שהקטינים יחלו ללון בבית הנתבע באמצע השבוע, ונדרשת לכך מחויבות שני ההורים (עמ' 6, ש' 10-11 לפרוטוקול). העו"ס הבהירה גם שאין מניעה להתחיל בהרחבת הסדרי השהיה באופן שיכללו לינה על אתר, ובלבד שהנתבע יתחייב לקיים את ההסדרים וכי שני הצדדים יפנו להדרכה הורית. ואכן, כנזכר לעיל, בתום דיון ההוכחות בהחלטה מיום 10.6.20 הוריתי על הרחבת זמני השהות באופן שיכללו לינה גם באמצעי השבוע בכל יום ב'.
20. לא מצאתי בטענות התובעת עילה המצדיקה לשנות מההחלטה האמורה ולקבוע שזמני השהות של הקטינים עם הנתבע באמצע השבוע לא יכללו לינה. סבורתני שיש לקבל את המלצות העו"ס במלואן ולבחון אף הרחבה נוספת של חלוקת זמני השהות בעתיד, והכל בהתאם לטובת הקטינים.
21. הלכה היא כי הסדרי שהיה עם שני ההוריהם הם זכות הילד, ולא בחירה של מי מהוריו. כן ידוע כי להסדרי של קטין עם שני הוריו לבין ילדם חשיבות עליונה להתפתחות תקינה של הילד, וליכולתו לבנות קשרים זוגיים והוריים בעתיד. הסדרי ראייה משמרים לילד דמות אב ואם, ומסייעים בגיבוש זהותם, וכי "סדירותם ותכיפותם של ההסדרים משמשים אבני בוחן לכך" [תמ"ש 37245/07/13 (פורסם בנבו, 15.10.14), והאזכורים שם]. הנחת המוצא היא, אפוא, שיש לעשות את המרב כדי להבטיח ששני ההורים ימלאו תפקיד משמעותי בחיי הילד ויגדלו אותו ויממשו את אחריותם ההורית, וכי הסדרי שהיה הכוללים לינה מאפשרים את מימוש ההורות על כל מגוון ההקשרים הפונקציונאליים שלה וככלל עולים בקנה אחד עם טובת הקטין.
22. הקטינים לנים ממילא אצל הנתבע בסופי שבוע, חגים וחופשות ולא מצאתי טעם בטענות התובעת להגביל את הלינה למועדים אלו בלבד ולהימנע מקיום הסדרי שהות הכוללים לינה גם באמצע השבוע או במוצאי שבת. אין בידי לקבל את טענת התובעת לסיכון הקטינים כשהם אצל הנתבע כטעם למניעת הסדרי שהות הכוללים לינה באמצע השבוע. ודוק. אם היה סיכון לקטינים בשהות עם הנתבע היה צורך למנוע את שהותם עמו בכל עת ולא להסתפק במניעת הלינה אצלו באמצע השבוע בלבד, וזאת גם התובעת אינה טוענת. יתרה מכך, לא מצאתי כל אחיזה לטענות התובעת לפיהן מסכן הנתבע את הקטינים. בדיון ההוכחות סיפק הנתבע את גרסתו לאירועים הנטענים על ידי התובעת (שלא פורטו בתצהיר). הסברים אלו (ראו למשל

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

16 ספטמבר 2020

תלה"מ 6984-07-19 פלונית נ' פלוני

תלה"מ 22388-10-18

תלה"מ 74369-10-18

- עמ' 16 לפרוטוקול) מניחים את הדעת ומציגים נרטיב אחר להצגת הדברים על ידה, ולא עולה מהם כי הקטינים מוזנחים, חלילה, על ידי הנתבע. ניכר מדברי הנתבע שאינו מתנער מאחריותו ההורית כלפי הקטינים (ראו למשל תגובתו בעניין נעילת הקטינות ברכב, עמ' 21 לפרוטוקול) ומכל מקום, באפשרותו לשכלל את כישוריו ההוריים במסגרת הדרכה הורית.
23. גם טענת התובעת שהנתבע אינו מחוייב לקיום הסדרי השהות שנקבעו לא הוכחה. חוסר היציבות עליו למדה העו"ס בקשר של הנתבע עם הילדים כפי שפורט בתסקיר ובעדותה עולה מניסיון העבר הקרוב שמלמד על ההתנהלות ההורית של הצדדים בתנאים של סכסוך. הצדדים חלקו קורת גג משותפת תוך כדי סכסוך בעצימות גבוהה במהלכו יצא הנתבע מעת לעת מבית המשפחה. אמנם גם קודם לכן סבלו חיי הצדדים מחוסר יציבות ולוו בפרידות, ואולם אין בעובדה זו כשלעצמה ללמד על חוסר עקביות או חוסר מחויבות של הנתבע בקשר עם ילדיו לאחר הפירוד בין הצדדים.
- העו"ס העידה שמלבד טענות התובעת אין בידיה אינדיקציה על העדר יציבות בקשר של הנתבע עם הקטינים (עמ' 7 לפרוטוקול), והתובעת לא הוכיחה חוסר יציבות או חוסר עקביות לאחר הפירוד.
- לכך יש להוסיף שבפסק דין מיום 20.11.18 התקבלו טענות הנתבע באשר להתנהגות התובעת כלפיו וכלפי הקטינים באופן שמצדיק הרחקתה בהתאם לעילות המנויות בחוק למניעת אלימות במשפחה, ומשך תקופת הרחקתה שהו הקטינים עם הנתבע (והתקיימו הסדרי שהיה עם התובעת). לאחר הפירוד דאג הנתבע להכשיר את דירתו לשהות הקטינים בה (עמ' 7 שורה 19 לפרוטוקול), וכן שעות עבודתו גמישות ומאפשרות זאת (עמ' 18, ש' 15-13 לפרוטוקול).
- זאת ועוד, הוכח לפני שקודם לפירוד עבדה התובעת כמדריכת טיולים עסוקה, אשר במסגרת עבודתה נאלצה לבלות זמן ממושך מחוץ לבית במהלכו טיפל הנתבע בקטינים ולצורך כך רתמה התובעת גם את אמו לסייע לצדדים (ראו 1).
24. מחומר הראיות שהונח לפניי ומהתרשמותי הישירה מהעדויות מצאתי שהתנגדותה של הנתבעת להרחבת הסדרי השהיה של הקטינים עם התובע באופן שיכללו לינה באמצע שבוע מונעת ממאבקי שליטה ולא מטובת הקטינים. כבר בתסקיר זיהתה גם העו"ס שהמחלוקת הכלכלית וסוגיית המזונות מהווים שיקול מרכזי בניהול הסכסוך על ידי הצדדים (עמ' 4 לתסקיר). כן פורט בתסקיר החשש "כי התנהלות זו נובעת מקושי של פלונית להבחין בין צרכיה הרגשיים ובין הצרכים הרגשיים וההתפתחותיים של ילדיה" (עמ' 11 לתסקיר). כן פורט שעמדת התובעת היא שהקטינים זקוקים לקשר עם הנתבע וכמהים לקשר עמו, וכי חוסר הוודאות המתמשך באשר למצב המשפחתי נתפס על ידה "כאיום נוסף על הורותה"
- 9 מתוך 29

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

16 ספטמבר 2020

תלה"מ 6984-07-19 פלונית נ' פלוני

תלה"מ 22388-10-18

תלה"מ 74369-10-18

(עמ' 12 לתסקיר). בחקירתה טענה התובעת שהיא מעוניינת בכך שלקטינים יהיה קשר מטיב עם הקטינים (עמ' 28, ש' 1-2 לפרוטוקול). הדרך להשיג תוצאה זו היא בקביעת הסדרי שהיה הכוללים לינה, גם באמצע השבוע.

25. אינני מקבלת גם את דרישת התובעת להורות ששהות הקטינים עם הנתבע לא תעשה בבית הוריו (סעיף 31(ה) לסיכומים). כעולה מהתסקיר ומהתסקיר המשלים הקטינים קשורים לסבים ולסבתות משני הצדדים, ולהם חלק משמעותי בחייהם. בבקשה מיום 19.9.19 (במסגרת תלה"מ 74369-10-18) ביקשה התובעת למנוע את שהות הקטינים בבית הורי הנתבע משום שהקשר של התובע עם אמו וההסתמכות עליה מזיק והרסני לקטינים מאחר והוא פוגע בקשר של הנתבע עם (ראו למשל סעיף 9 לבקשה). בקשתה נדחתה בהחלטה מיום 11.11.19 והעו"ס התבקשה להתייחס לסוגיה זו בתסקירה המשלים. בתסקיר המשלים שללה העו"ס כל חשש לפגיעה בקטינים בקשר עם הורי הנתבע אך הוסיפה "לאור העובדה כי זמני השהות של האב עם ילדיו אינם נרחבים, עלה חשש כי הסתמכותו הנרחבת של האב על הוריו ובעיקר על אמו, פוגעת בביסוס הקשר של האב עם ילדיו וביכולתו לפתח מיומנויות הוריות" (עמ' 4).

26. הנתבע הכחיש את טענת התובעת לפיה הקטינים שוהים עמו אך בבית הוריו והעיד שכלל שוהים הקטינים עמו בדירתו, וכי לעיתים מתארחים הם אצל הוריו. לא עלה בידי התובעת להוכיח את טענתה לפיה כל זמני השהות של הקטינים עם הנתבע (או חלקם הארי) מתקיים בנוכחות אמו או את טענתה לפיה הוא אינו מסוגל לטפל בקטינים בגפו. אזכיר שעת חיו הצדדים יחד רתמה התובעת את אם הנתבע לסייע בטיפול בקטינים (ראו 21). כמו כן, כעולה מהתסקיר ומהתסקיר המשלים אף התובעת מסתייעת בהוריה בטיפול בקטינים. יוער בהקשר זה שבתסקיר צויין אף כי לדברי התובעת בעצמה הקשר של הקטינה נ' עם אמה פוגע בסמכותה ההורית (עמ' 6 בתסקיר). עם זאת, לא מצאה התובעת לדקדק בזמני שהיית הקטינים עם אמה, אלא רק עם אמו של התובע. אין פסול אפוא בהסתייעותו של הנתבע באמו (או בהוריו), וזאת כל אימת שהנתבע הוא אשר משמש כדמות המשמעותית בגידול הקטינים ומבלי שיש בכך פגיעה בקשר שלו עם הקטינים או בפיתוח יכולותיו ההוריות. מסתברת בעיני טענת הנתבע לפיה דווקא הרחבת הסדרי השהות באופן שיכללו לינה בגם באמצע השבוע תאפשר לו זמן מיטבי עם הקטינים ולפתח את איכות הקשר ביניהם. הנתבע (כמו התובעת) הוא הורה טוב דיו, ולכן יש לסמוך עליו כשהקטינים אצלו לרבות היכן ישו ואת מי יפגשו, ודומני שאל להורים להתערב אחד לשני בכך. לפיכך, לא מצאתי להגביל את זמני השהות של הקטינים עם הנתבע ולמנוע את קיומם בבית הוריו. ברם, כדי להשיג יציבות לקטינים, ולמען

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

16 ספטמבר 2020

תלה"מ 6984-07-19 פלונית נ' פלוני

תלה"מ 22388-10-18

תלה"מ 74369-10-18

ביסוס הקשר וכדי לשכלל את יכולותיו ההוריות בטיפול בקטינים בעצמו מומלץ שכלל יתקיימו ההסדרים בדירתו.

27. בתסקיר פירטה העו"ס שלטענת התובעת נעדר הנתבע מיומנויות הוריות ונזקק הוא לסיוע מצדה או מצד אמו לטיפול בקטינים. העו"ס התרשמה כי אכן על הנתבע לשפר את מיומנויותיו ההוריות. הנתבע אינו מתנגד לכך, וכעולה מהתסקיר התרשמות המטפלת במרכז הורים וילדים הייתה שהנתבע "בעל יכולת רפלקטיבית טובה ועל פניו נראה כי מבקש הוא לעבוד על הורותו" (עמ' 10 לתסקיר).

בסיכומיה טענה התובעת שיש להפנות את הנתבע בלבד להדרכה הורית ומתוך כך משתמעת התנגדותה לצורך שלה בעצמה בהדרכה כזאת. בתסקיר פירטה העו"ס שלטענת הנתבע מתקשה התובעת לשלוט בתגובותיה במצבי לחץ עד כדי הפניית אלימות כלפיו וכלפי הקטינים וכי היא איננה יציבה. בתסקיר פירטה העו"ס "לאור השיח של העו"ס עם הח"מ עם האם לאורך תהליך הבדיקה ומהמידע שנמסר מגורמי הטיפול השונים עלה כי פלונית מתקשה לווסת את תגובותיה מול גורמי הטיפול" (עמ' 12 לתסקיר). אין אלא להזכיר שוב כי בפסק דין מיום 22.11.18 מצאתי כי מתקיימות עילות להרחקת התובעת מבית הצדדים בהתאם להוראות החוק למניעת אלימות במשפחה. לאור האמור מסתברת בעיני המלצת העו"ס להפנות את שני הצדדים להדרכה הורית.

28. אין בידי להיעתר לבקשת הנתבע להרחיב את זמני השהות של הילדים עמו כבר כעת באופן שיכללו לינה גם בידי ד' באמצע השבוע. מסתברת בעיני עמדת העו"ס שיש לעשות כן בהדרגה. בשים לה שהוספת הלינה בימי ב' החלה רק בשלהי חודש 6/20 מצאתי לקבוע כברירת מחדל שלילת הקטינים אצל הנתבע תתווסף בחודש 12/20 אלא אם כן תמצא העו"ס, במסגרת הסמכויות שינתנו לה, שיש לדחות את המועד או להשהותו בשים לב להסתגלות הקטינים והיציבות בחייהם. כפי שעולה מהתסקירים ומדברי העו"ס בדיון, דאגתה אינה לגבי שוני כזה או אחר בחלוקת זמני השהות, אלא להמשך המאבק בין ההורים והשפעתו על הקטינים. בהקשר זה אין לי אלא לשוב על תקוותי שהובעה גם בעל פה לפיה שני ההורים, שהם הורים נורמטיביים ומשכילים המטיבים עם ילדיהם, ישכילו להבין שהמשך המאבקים בניהם וחוסר העקביות בגורל יחסיהם וקיום הקשר ביניהם פוגעים בטובת ילדיהם הקטינים. כן שישכילו להפריד בין הזוגיות שהסתיימה לבין ההורות המשותפת, שתמשך לעולם.

29. השתכנתי אפוא שהתסקיר מהווה תשקיף נאמן למסכת העובדות והמציאות שנדונה בבית המשפט. מסכת עובדתית זו מנחה את המסקנות המקצועיות המתבקשות ממנה, כפי שבאו

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

16 ספטמבר 2020

תלה"מ 6984-07-19 פלונית נ' פלוני

תלה"מ 22388-10-18

תלה"מ 74369-10-18

לידי ביטוי בהמלצות לקביעת המשמורת ולהרחבה הדרגתית של חלוקת זמני השהות. על כן
אני מורה על הותרת הרחבת הסדרי השהות כפי שנקבעו בהחלטה מיום 10.6.20.
30. התסקיר המשלים הוגש בחודש 2/20 ובו המליצה העו"ס על הגשת תסקיר משלים כעבור
שנה. בשים לב להחלטה להרחבת הסדרי השהיה כבר מחודש 6/20 באופן שיכללו לינה
ולקביעה כברירת מחדל שלינה בימי ד' תתווסף בחודש 12/20, לא מצאתי שקיימת הצדקה
להמתין לתסקיר משלים מטעם העו"ס אשר יחייב להותיר את ההליך המשפטי פתוח (באופן
שמנציח את הסכסוך ומזיק לקטינים, ראו הערת העו"ס בסעיף 16 לתסקיר). על מנת לאפשר
מרחב יציבות וודאות בחיי המשפחה, עדיפה בעיני החלופה של הקניית סמכויות לעו"ס לסדרי
דין לבחון אם יש לדחות את מועד הוספת הלינה בימי ד' ואם להוסיף לינה גם במוצאי שבת
וזאת על פי פניה של מי מהצדדים על פי שיקול דעתה וכשנגד עיניה טובת הקטינים. ערה אני
לחשש העו"ס מפני המשך הצפתה על ידי הצדדים. לפיכך אני מורה ומתירה בצדדים שאין
משמעות הדברים שהעו"ס היא כתובת לכל מענותיהם וטענותיהם האחד כלפי השני, וכי על
אלה עליהם ללמוד להתגבר בעצמם כהורים מסורים וסבירים. תכלית מתן הסמכויות לעו"ס
היא לצורך בחינת הרחבת הסדרי הלינה אצל הנתבע.
31. לאור האמור, ניתן בזאת תוקף של פסק דין להמלצות העו"ס בתסקירה מיום 6.2.20, בכפוף
להרחבת הסדרי השהות שנקבעו בהחלטה מיום 10.6.20 ולקביעה שלינה בימי ד' תתווסף
בחודש 12/20 אלא אם תמצא העו"ס לעכבה. כן ניתן תוקף של פסק דין להמלצת העו"ס
בתסקיר המשלים. אני מפנה אפוא את הצדדים להדרכה הורית במחלקת מעברים ביחידה
הטיפולית.
העו"ס לסדרי דין מוסמכת בזאת לפי סעיפים 19 ו- 68 לחוק הכשרות המשפטית
והאפוטרופסות, התשכ"ב-1962 להשהות את תחילת לינת הקטינים אצל הנתבע בימי ד',
להרחיב את הסדרי הלינה של הקטינים אצל הנתבע גם במוצאי שבת, והכול על פי טובת
הקטינים. העו"ס לסדרי דין תפעל על פי האמור על פי פניה של מי מהצדדים. המלצות העו"ס
לסדרי דין תחייבנה את הצדדים וצד אשר יבקש לחלוק על המלצות העו"ס לסדרי דין, יוכל
לעתור בעניין לבית המשפט. תוקפו של המינוי הוא לשנה מהיום.

תביעת המזונות

32. בסיכומים טענה התובעת שהנתבע חב במזונות הקטינים באופן אבסולוטי ועתרה לחיובו בסך
כולל של 13,154 ₪ וכן לשאת במחצית הוצאות החינוך והרפואה ובמחצית מהוצאותיהם
החריגות והמיוחדות של הקטינים.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

16 ספטמבר 2020

תלה"מ 19-07-6984 פלוגית נ' פלוני

תלה"מ 18-10-22388

תלה"מ 18-10-74369

- הנתבע טען שסכומי המזונות גבוהים ומופרזים ולא הוכחו על ידי התובעת כנדרש ואינם משקפים למעשה את צרכי הקטינים אשר כיום לרבות עלות המדור ואחזקתו לא עולים על סך של 5,250 ₪ בקירוב, וכי עת ימלאו לקטינים 6 שנים יש לפטור אותו ממזונותיהם נוכח הכנסותיהם הדומות של הצדדים וחלוקת זמני השהות שלהם בין הצדדים שעתידה להיות אז כמעט שוויונית.
33. בהחלטה מיום 31.3.20 חויב הנתבע לשלם לתובעת בעד מזונותיהם הזמניים ומדורם של הקטינים סך של 5,400 ₪ לחודש (1,800 ₪ לכל קטין). כן נקבע שהצדדים ישאו שווה בשווה בהוצאות רפואיות וחינוכיות.
34. על פי הדין האישי החל על הצדדים חייב הנתבע באופן אבסולוטי ובלעדי בכיסוי מלא של מזונותיהם **ההכרחיים** של ילדיו הקטינים עד שימלאו להם 6 שנים; ואילו באשר למימון צרכים שהם **מעבר** לצרכיהם ההכרחיים של הקטינים – ובאשר **למלוא** צורכיהם של ילדים מעל לגיל 6 – רובצת החובה על שני ההורים, ונלמדת מדיני הצדקה הכלליים, ביחס ישיר להכנסותיהם [בע"מ 919/15 פלוני נ' פלוני (2017) (להלן - "עניין פלוני")]. חויב זה חל על שני ההורים, בהתאם ליכולתם. על בית המשפט לשקול בין יתר שיקוליו את השתכרות האב, השתכרות האם, פוטנציאל השתכרותם ורכושם. החיוב מדין צדקה נסמך על שלושה פרמטרים: האחד, אמידות ההורה - מי שיש בכוחו הכלכלי לזון עצמו כפי צרכיו, ועדיין נותרת בידו היכולת הכלכלית [ע"א 4480/93 פלוגית נ' פלוגית, פ"ד מח (3) 461, 483 (1994); פורטוגז נ' פורטוגז, פ"ד לו (3) 449 (1982) (להלן - "פרשת פורטוגז"); ע"א 466/82 גרובשטיין נ' גרובשטיין, פ"ד לו (4) 157, 163 (1982)]; השני, חובת הצדקה היא כלפי נצרך, קרי - כלפי מי שאין בכוחו לדאוג לצרכיו [ע"א 247/64 רושטש נ' רושטש, פ"ד יח (4) 264, 269 (1964); ע"א 210/82 גלבר נ' גלבר, פ"ד לח (2) 14, 20 (1984) (להלן - "פרשת גלבר")]; השלישי, כדי מחסורו של הנצרך [פרשת גלבר; פרשת פורטוגז]. את המונח: "כדי מחסורו של הנצרך", יש לפרש באופן בו יפסקו מזונות הילד בהתאם לאורח החיים לו הורגלו, טרם פרוץ הסכסוך בין הצדדים [ע"א 93/85 שגב נ' שגב, פ"ד לט (3) 822 (1985); א' גריידי, נ' שלם, מזונות ילדים הלכה ומעשה, הוצאת חוקת המשפחה בע"מ דצמבר 2014, בעמ' 105-110]. על אורח החיים לו הורגלו הילדים ניתן ללמוד הן מהראיות שהוצגו באשר לאורח חיים זה, וכן ניתן לגזור מיכולתם הכלכלית של הצדדים.
35. עת דנים במזונות הילדים, מהלך הדיון הוא, ראשית בחינת צרכיהם ושנית האופן בו יסופקו צרכים אלו. יוער שאף כאשר הורי הילדים הם בעלי אמצעים אין בעובדה זו כשלעצמה כדי לחייב פסיקת מזונות בשיעור גבוה, ואין לפסוק דמי מזונות בשיעור העולה על צרכי הילדים.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

16 ספטמבר 2020

תלה"מ 6984-07-19 פלונית נ' פלוני

תלה"מ 22388-10-18

תלה"מ 74369-10-18

עוד יאמר, כי ככל תביעה כספית אף תביעת מזונות יש להוכיח בבחינת "המוציא מחברו עליו הראיה". זאת כמובן תוך הבאה בחשבון של חזקות עובדתיות אשר נקבעו בפסיקה, אשר הנטל לסתורם מוטל על הצד החולק עליהן.

36. הנה כי כן, עד שימלאו לקטינים 6 שנים חב הנתבע לשאת במזונותיהם ההכרחיים באופן אבסולוטי, ואילו באשר למימון צרכים החורגים מכך מוטלת החובה על שני ההורים, מכח דין צדקה, ביחס ישיר להכנסותיהם. [פרשת **פלוני**; תלה"מ 13548-04-17 (פורסם בנבו, 30.1.18); תמ"ש 6936-09-13 (פורסם בנבו, 29.2.16)].

מעט שימלאו לכל אחד מהקטינים 6 שנים (ולבת נ' מלאו 6 שנים כבר ביום 9.20.x) יש לבחון איפוא את נשיאת הצדדים במזונותיהם בדרך של שוויון מהותי, תוך בחינת כלל הצרכים אל מול כלל היכולות, וממילא אף תוך התחשבות בנטל המוטל על כל אחד מהצדדים. כך אף פסקו בתי המשפט המחוזיים, שפירשו את פסק הדין בעניין **פלוני** [עמ"ש (מחוזי ת"א) 14612-10-16 פ.ב. נ' א.ב. (2017) (להלן - "**עניין פ.ב.**")]; עמ"ש (מחוזי ת"א) 33549-04-16 פלונית נ' פלוני (2017); רמ"ש (מחוזי מרכז) 14655-06-17 ר.ק. נ' ד.ק. (2017)]. לצורך חיוב במזונות על בית המשפט לקבוע ממצאים בארבע שאלות עובדתיות כדלקמן: צרכי הילד ועלותם; יכולתם הכלכלית של שני ההורים; יחסיות יכולתם הכלכלית של ההורים, האחד מול רעהו; חלוקת המשמורת, ולמעשה הסדרי השהות [ראו: **עניין פ.ב.**].

חלוקת זמני השהות

37. המשמורת על הקטינים נקבעה בידי התובעת ובהתאם לחלוקת זמני השהות שפורטה לעיל ישוהו הקטינים עם הנתבע פעמיים באמצע השבוע בימים ב' ו-ד' ובכל סוף שבוע שני (לא כולל לינה במוצאי שבת) ומחצית מהחגים ומהחופשות. נקודת המוצא בפסיקת מזונות, היא חלוקת זמני השהות שנקבעה בהחלטה שיפוטית [רמ"ש (ב"ש) 31723-11-17 **נ.ש. נ' ש.ש.** (פורסם בנבו, 21.12.17)].

חלוקת זמני השהות של הקטינים בין הצדדים הכוללים לינה כיום היא 3 לילות (אצל הנתבע) מתוך 14, במחזוריות של שבועיים. היות והקטינים שוהים אצל הנתבע גם בימי ד' (בשלב זה ללא לינה) וניתנו לעו"ס סמכויות להרחיב את הסדרי שהיית הקטינים אצל הנתבע וצפוי בהמשך שילונם אצלו גם ביום ד', ובשים לב לחלוקת זמני השהות השווה בחגים ובחופשות, אתחשב אף בנתון זה בקביעת יחס זמני השהות של הקטינים עם הנתבע ואעמידו על יחס של 5 לילות מתוך 14 במחזוריות של שבועיים, שעולה לשיעור של 35%.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

16 ספטמבר 2020

תלה"מ 6984-07-19 פלונית נ' פלוני

תלה"מ 22388-10-18

תלה"מ 74369-10-18

יכולתם הכלכלית של הצדדים

38. בבחינת יכולות הצדדים, יש לבחון את הכנסתם בפועל, את כושר השתכרותם ואת רכושם העשוי להוות מקור לפירעון דמי המזונות [ע"א 239/85 עמיצור נ' עמיצור, פ"ד מ(1) 147 (1986); ע"א 378/80 יצהר נ' יצהר, פ"ד לה(1) 329, 333 (1980); ע"א 364/62 דגני נ' דגני, פ"ד נ(1989) 1989 (1963); ע"א 130/83 פרייס נ' פרייס, פ"ד לח(1) 721 (1984); בע"מ 3432/09 פלוני נ' פלונית [פורסם בנבו] (2009); עניין פלוני בפסקה 28 לחו"ד השופט פוגלמן ובפסקה 40 לחו"ד השופטת ברק ארז].

השתכרות וכושר השתכרות הנתבע

39. הנתבע עובד כשכיר בתחום המחשוב ומשתכר שכר חודשי ממוצע בסך של 19,404 ₪ ברוטו, וסך של 13,293 ₪ נטו בממוצע לחודשים 07/18-06/19 (כעולה מתלושי השכר שצורפו כנספח 2 לתצהירו). בתצהירו טען הנתבע כי לאחר שויתר על רכב הכנסתו עולה כדי סך של כ-15,500 ₪ נטו (סעי' 22) ועל כך חזר גם בסיכומיו. לא עלה בידי התובעת להוכיח את טענתה שלנתבע הכנסה נוספת ממקור כלשהו, מעבודה או מהשכרת נכס נדל"ן (או שבבעלותו נכס נדל"ן).

40. לטענת הנתבע הוא מתגורר בדירה שבבעלות סבתו ז"ל ושאמו היא אחת מששת הזכאים לרשת את הזכויות בה, ובעד מגוריו הוא נושא בתשלום דמי שכירות בסך של 3,700 ₪ לחודש, בהתאם להסכם שכירות, המתחלקים בין הורשים. הנתבע לא צירף לתצהירו את הסכם השכירות הנטען (ולטענת בא כוחו מדובר בטעות משרדו), ולא צירף כל אסמכתא לתשלום דמי השכירות. עדותו בסוגיה זו לא הייתה קוהרנטית ועקבית והיא לא עלתה בקנה אחד עם עדותה של אמו (עמ' 47-48 לפרוטוקול).

לכשנתבקש בעדותו להצביע על תשלום שכר הדירה מחשבונו העיד בתחילה "אני אחפש את זה" (עמ' 47 שורה 24 לפרוטוקול), לאחר מכן הודה שטרם נשא בתשלום שכר הדירה באותו חודש או של זה שקדם לו (שם, שורות 26 ו-28).

באשר לחודש שלפני כן השיב תחילה שהעביר את התשלום בהעברה בנקאית "אם אני לא טועה" (שם, שורה 30) וכשנתבקש להצביע עליה בתדפיס חשבונו השיב "אז אני אתקזז אחר כך עם אמא שתעביר את הכסף לאחים שלה" (שם שורה 32). לאחר מכן העיד "פעם בשנה אמא מתקזזת עם האחים" (שם, שורה 34). כשעומת עם כך שתשובותיו אינן עולות בקנה אחד עם טענתו לתשלום דמי שכירות בכל חודש השיב שאמו מסייעת בעדו כלכלית עד שיוכל להשיב לה את הסכומים, ועמד על כך ש"היו כמה העברות של 3,700 ₪ ואני לא זוכר איפה

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

16 ספטמבר 2020

תלה"מ 6984-07-19 פלונית נ' פלוני

תלה"מ 22388-10-18

תלה"מ 74369-10-18

הם" (עמ' 48, ש' 7 לפרוטוקול). עת נתבקש הנתבע להצביע אימתי העביר כספים מחשבונו לחשבון אמו לצורך תשלום השכירות, עת נטען כי הכספים הועברו אליה באמצעות שיק או העברה בנקאית, השיב בלקוניות "אני עדיין חייב לה כסף", ואולם לא ידע לפרט מהו גובה חוב השכירות שנצבר לחובתו או להצביע על מועדי העברת הכספים מחשבונו (עמ' 48-49 לפרוטוקול). בהמשך העיד הנתבע שהוא מעביר לאמו את דמי השכירות, ואחת לשנה אמו עורכת התחשבנות עם יתר היורשים ומשלמת לידיהם את עלות השכירות השנתית. ברם, בחקירתה, טענה אמו כי אינה קשורה כלל לתשלומי השכירות (עמ' 53, ש' 53 לפרוטוקול), הגם שבהמשך (ולאחר שנשמעו הערות באולם בית המשפט, ראו הערת בית המשפט בעמ' 54 שורות 1-2) שינתה גרסתה וטענה כי מעבירה היא אחת לשנה לידי היורשים את דמי השכירות שהצטברו (עמ' 54 שורות 9-10).

41. עיון בתדפיס העו"ש של הנתבע מלמד כי אכן היו מספר העברות לחשבון אמו בסך של 3,700 ₪ לחודש (בימים 6.8.19 ו- 5.9.19). מוכנה אני להניח לטובתו שדוחק הזמן והמעמד הקשו עליו לאתר ולהצביע על ההעברות המסוימות הללו תוך כדי העדות. עם זאת, הנתבע לא הציג הסכם שכירות ממנו ניתן ללמוד מיהם בעלי הזכויות בדירה, כלפי מי חובת התשלום ומהם תנאי התשלום. הנתבע אף לא סיפק גרסה סדורה בקשר לאמור ועדותו לא התיישה עם עדות אמו. על אף האמור, אין טענה שלנתבע זכויות בדירה בה הוא מתגורר. הנתבע טוען שהוא נושא בתשלום שכר דירה וכי בעד חודשים בהם טרם נשא בתשלום נצבר לחובתו חוב כלפי אמו. הוכחו בתדפיסים תשלומים מסוימים של שכר דירה וגרסת התובע לחוב כלפי אמו נתמכה בעדותה שהוא חב לה כספים רבים בשל הסיוע הכספי שהוא מקבל ממנה שניתן לו בתורת הלוואה. פסק דין למזונות הוא פסק דין שצופה פני עתיד. גם אם לא הוכיח הנתבע תשלום שכר דירה מידי חודש יקשה שלא לייחס לו הוצאות בגין עלות מדור ואחזקתו, גם במבט צופה פני עתיד. ודוק. טענת הנתבע לשכירות בסך של 3,700 ₪ נמוכה מעלות המדור לה טוענת התובעת (בסך של 4,500 ₪ לחודש). לפיכך, ועל אף הפגמים הראייתיים האמורים אני מעמידה את הוצאת הנתבע בגין עלות מדור בסך של 3,700 ₪ לחודש. משלא פירט הנתבע את הוצאות אחזקת המדור אני מעמידה אותן על דרך האומדנה על הרף הנמוך בסך של 800 ₪ בחודש. הנה כי כן, הוצאות עלות מדור ואחזקתו של הנתבע עולות לסך של 4,500 ₪ לחודש.

42. הכנסתו הפנויה של הנתבע תתקבל לאחר שנפחית ממנה את עלות המדור (4,500 ₪), בניכוי חלקם של הקטינים במדור – 2,250 ₪ [עמ"ש 32172-11-17 ש. נ' ש. (פורסם בנבו, 10.1.19)]

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

16 ספטמבר 2020

תלה"מ 6984-07-19 פלונית נ' פלוני

תלה"מ 22388-10-18

תלה"מ 74369-10-18

סעיף 8 לחוות הדעת של השופט שוחט (ולחלן: "עניין ש"). הכנסתו הפנויה של הנתבע עומדת
אפוא על סך של 13,250 ₪.

השתכרות וכושר השתכרות התובעת

43. לטענת התובעת אין לה הכנסה מעבודתה כמדריכת תיירים מאז לידת הקטין א' (XXX) בשל
מחלת XXX בה לקתה לאחר הלידה (סעיף 10 לכתב התביעה) בעטייה היא הוכרה כנכה על
ידי המוסד לביטוח לאומי וקצבת הנכות שהיא מקבלת עומדת על סך של 3,250 ₪ לחודש
בלבד. בשל מצבה הכלכלי הדחוק נאלצה לטענתה לעבוד על אף האמור "למספר שעות בסך
כולל של מאות שקלים בודדות" (סעיפים 5-6 לתצהיר עדותה הראשית). לדבריה היא קיבלה
קצבה גם מחברת ביטוח XXX בסך של 4,000 ₪ לחודש בקירוב אשר הופסקה בחודש 8/20.
בסיכומים הוסיפה כי מכל מקום בעקבות התפרצות נגיף הקורונה מושבת לחלוטין ענף
התיירות בו עבדה עד שחלתה.

לטענת הנתבע הכנסת התובעת מעבודתה כמדריכת טיולים ומורת דרך עולה למצער לסך של
15,000 ₪ נטו בחודש. לדבריו אין לה מגבלה רפואית המונעת ממנה לעבוד כפי שהיא עשתה
למעשה אף בתקופת קבלת הקצבאות, וכי מכל מקום נכותה הוכרה כזמנית, ופועל יוצא הוא
שיש להוסיף על הכנסתה מעבודה את הכספים שהיא מקבלת בעד נכותה הנטענת, מאת
המוסד לביטוח לאומי וחברת הביטוח XXX, בסך כולל של 7,000 ₪ נטו לחודש.

44. התובעת מקבלת קצבת נכות בסך של 3,250 ₪ מאת המוסד לביטוח לאומי. התובעת לא
הוכיחה את טענתה שקבלת הקצבה בסך של 4,000 ₪ מחברת הביטוח XXX פסקה משלא
הביאה כל אסמכתא להוכחת טענה זו. יתרה מכך, לא ניתן לשלול שהפסקת תשלום קצבה
זמנית (בגין אובדן כושר עבודה) מלמדת על חזרה לכושר עבודה, ולו הפוטנציאלי.

45. מהודעת הזכאות לדמי לידה מאת המוסד לביטוח לאומי מיום 14.8.17 עולה שהתובעת
הצהירה על הכנסה משלושה מקורות (XXX ; XXX ; XXX) לחודשים 10-12/16 בסך כולל
של 35,885 ₪. קרי, 12,000 ₪ לחודש בקירוב (נספח 3 לתצהיר הנתבע). התובעת לא כפרה
בטענה שהכנסתה קודם ללידה עמדה על סך של 12,000 ₪ נטו לחודש.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

16 ספטמבר 2020

תלה"מ 6984-07-19 פלונית נ' פלוני

תלה"מ 22388-10-18

תלה"מ 74369-10-18

חמישה חודשים בקירוב לאחר הלידה, ביום 16.10.17, בעודם חיים יחד, פירטה התובעת בהודעת דוא"ל לנתבע את התנהלותם בטיפול בקטינים לחודש 11/17 בעקבות אילוצי עבודתה שכללו מספר ימי הדרכת טיולים ושהייה מחוץ לבית, הכוללת גם פעילות פיזית מאומצת (טיפוס המצדה, סעיף 3 להודעתה), באופן השולל את גרסתה לפיה לא שבה לעבוד כמדריכת טיולים לאחר לידת הקטין א' בחודש 7/17 אלא לשעות ספורות.

בחקירתה עומתה התובעת עם כך שביום 14.1.18 הופקד לחשבונה באמצעות "פייבוקס" סך של 3,450 ₪. התובעת הסבירה שאספה בדרך זו תרומות לאביונים אך בסופו של דבר הודתה שהכספים שנאספו לכאורה לא יצאו מחשבונה (עמ' 34 שורות 5-6 ו-20 לפרוטוקול). התובע מבקש ללמוד גם מכך על הכנסה לאחר הלידה.

46. לכתב התביעה צירפה התובעת אישור מאת המוסד לביטוח לאומי מיום 24.2.19 המפרט את הצהרתה שאינה עובדת ואין לה הכנסות מיום 1.11.18 (צורף כעמוד 15 לכתב תביעתה ולא סומן כנספח כנדרש).

התובע צירף לתצהירו דו"ח חוקר לפיו נצפתה התובעת עובדת בהדרכת טיולים בימים 20-21.11.18 וקיבלה תשלום במזומן במטבע חוץ (נספח 4). בחקירתה הודתה התובעת כי אכן עבדה באותם ימים (עמ' 37 שורות 1-3 לפרוטוקול) והוסיפה שגם בחודש 8/18 עבדה בהדרכת תיירים (שם, שורה 5). כן הוכח בחקירתה שביום 23.7.18 הופקד לחשבון אמה שכר עבודתה בסך של 17,945 ₪ (במט"ח, תדפיס חשבון בנק של האמא צורף ביום 9.6.20; עמ' 38-40 לפרוטוקול) ופשיטא שמדובר על תשלום בגין עבודה שנעשתה קודם לכן.

התובעת הופנתה בחקירתה לתכנית שערכה ביום 2.11.18 להדרכת משפחת תיירים מחו"ל משך 10 ימים (נ/1) ואישרה שהיא "זוכרת את הטיול הזה" (עמ' 38 שורות 25-26 לפרוטוקול). את הסתירה בין הכנסתה שהוכחה לבין הצהרתה שהכנסתה לאחר לידת הקטין א' הסתכמה ב"מאות שקלים בודדות" (ס' 6 לתצהירה) נימקה התובעת בכך ש"יש קצר קוצר בהעברת הנתונים" (כך במקור – א.ב.ד, בעמ' 40, ש' 29-30 לפרוטוקול). יוער שהתובעת לא פירטה ולא הציגה כל ראיה, האם היא מדווחת על הכנסותיה לרשויות המס, אם בכלל, לאור הצהרתה לביטוח לאומי להעדר כל הכנסה מיום 1.11.18.

47. התובעת הודתה בחקירתה שהעבירה סכומי כסף גדולים לחשבונות אחרים לאחר פרוץ הסכסוך שבין הצדדים. בנוסף להכנסתה שהופקדה לחשבון אמה, העבירה התובעת לחשבון הבנק של אמה סך של 165,000 ₪: סך של 70,000 ₪ ביום 27.6.18 וסך נוסף של 95,000 ₪ ביום 19.7.18. לאורך עדותה שבה והעידה התובעת כי בינה לבין אמה יש "הרבה התחשבוניות

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

16 ספטמבר 2020

תלה"מ 6984-07-19 פלונית נ' פלוני

תלה"מ 22388-10-18

תלה"מ 74369-10-18

- 1 כלכליות" (עמ' 29 שורה 8; עמ' 39 שורה 4; עמ' 40 שורה 17 לפרוטוקול) וכי בהעברת הכספים
- 2 האמורה לחשבון אמה היא פרעה את חובותיה כלפיה (עמ' 35 שורות 8-2 לפרוטוקול).
- 3 בחקירתה העידה אמה שהתובעת השיבה לה כספים שנטלה ממנה אך פרט לחוב נטען בסך
- 4 של 70,000 בגין רכישת רכב לא ידעה להצביע על מקור חובות נוספים ופטרה "לא זוכרת. לא
- 5 ניהלנו פנקסנות" (עמ' 41 שורה 32 לפרוטוקול) והבהירה "אנחנו לא צריכים על מה, פלונית
- 6 העבירה את הכסף מהחשבון שלה אלי" (עמ' 42 שורה 1 לפרוטוקול).
- 7 התובעת הודתה בחקירתה גם שביום 1.11.18 העבירה סך של 100,000 ₪ מחשבונה לחשבון
- 8 הבנק של דודתה. עדותה בקשר לכך הייתה מתחמקת וגרסתה התפתחה (והתפתלה) משך
- 9 העדות. בתחילה טענה שמדובר בפירעון חובות (עמ' 30 שורות 22-23 לפרוטוקול). לאחר מכן
- 10 תיקנה והוסיפה שמדובר בהחזר חוב "למישהי" שעזרה לה בדרכים שונות עוד מאז נישואיה
- 11 לנתבע (שם שורות 27-29), ולאחר מכן סיפקה גרסה שלישית שמדובר בהעברת כספים לאביה,
- 12 באמצעות אחותו א', לצורך שיקום ביתו שנשרף (עמ' 31 שורות 9-2 לפרוטוקול) ולבסוף שבה
- 13 לגרסה שמדובר בפירעון חוב לדודה א' (עמ' 32 שורה 32 לפרוטוקול).
- 14 התובעת הדגישה שמקור הכספים הוא ב"פקמיי" שלי שנפתחו זה שייך לי וזה הכל, אני
- 15 יכולה להחליט מה אני רוצה לעשות עם זה" (עמ' 35, ש' 8-7 לפרוטוקול). אלא שאם אכן עלה
- 16 בידיה לצבור סכומי כסף גבוהים אלה (בסך של למעלה מרבע מיליון ₪) מדוע לכתחילה
- 17 נאלצה להיעזר באמה ובאחרים וליטול מהם הלוואות. מדוע רוקנה את חשבונותיה ואת
- 18 הכנסתה העבירה לחשבון אמה וזמן קצר לאחר מכן, ביום 18.12.18, פנתה לקבל סל מזון
- 19 משל הייתה נזקקת (עמ' 33 שורה 12 לפרוטוקול). במיוחד הדברים אמורים עת העידה
- 20 התובעת על עצמה "אני לא רוצה להישען על אף אחד אחר" (עמ' 31 שורות 24-23 לפרוטוקול).
- 21 תהיות אלה שנתרו ללא מענה, הטענה לחוב כלפי אמה ואחרים שלא הוכחה בראיה כלשהי,
- 22 וסמיכות הזמנים שבין העברת הכספים לפרוץ הסכסוך כין הצדדים פוגמים במידת האמון
- 23 שניתן ליתן לדברי התובעת. גם ההתרשמות הישירה והבלתי אמצעית של בית המשפט
- 24 מעדותה של התובעת הותירה רושם שלילי. ניסיון ההתחמקות של התובעת ממתן תשובות,
- 25 תשובותיה המתפתלות וגרסתה המתפתחת הותירה רושם ישיר שהתובעת גילתה טפח
- 26 והסתירה טפחיים.
- 27
- 28 48. בשים לב למקורות הכנסת התובעת, ולכך שלא הציגה מצג שלם ומפורט על אודות הכנסתה
- 29 בפועל ובכח, מסקנותי באשר להשתכרותה הן פרי הערכה, הנסמכת על עדויות הצדדים ומיעוט
- 30 הראיות שבחרה להציג התובעת. מהראיות שהובאו לפני עולה שעל אף נכותה הנטענת
- 31 הצליחה התובעת לעבוד ולהשתכר מעבודתה כמדריכת טיולים ובחודש 7/18 עלתה הכנסתה
- 32 מעבודה לכל הפחות לסך של 18,000 ₪ בקירוב. ודוק. התובעת הצהירה שמדובר היה

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

16 ספטמבר 2020

תלה"מ 6984-07-19 פלונית נ' פלוני

תלה"מ 22388-10-18

תלה"מ 74369-10-18

בתשלום בגין טיול אחד מסוים שהדריכה. גם אם אניח שאכן זוהי היתה הכנסתה היחידה לאותו חודש הרי שניתן ללמוד ממנה על פוטנציאל הכנסתה אף לאחר אבחון מצבה הרפואי הנטען. יודגש שהתובעת שבה והבהירה שהיא עבדה רק כשכירה ומכאן שהסך האמור משקף את הכנסתה נטו לבנק. תמיכה במסקנה בדבר הכנסת התובעת נמצאת בפירוט התנועות בחשבון הבנק שלה, המצוי דרך קבע ביתרת זכות ובו הצליחה לצבור סכומי כסף משמעותיים הגם שלדבריה מאז ומתמיד נשאה היא לבדה בחלק הארי של הוצאות המשפחה (סעיף 5 לכתב התביעה; עמ' 33 שורה 26 לפרוטוקול).

49. הדעת נותנת שטבע עיסוקה של התובעת כמורת דרך ומדריכת תיירים מוביל לתודתיות בהכנסתה החודשית, עת בהחלט ייתכנו מספר חודשים בהם ההכנסה מועטה אל מול חודשים בהם ההכנסה ניכרת. די בחודשים בודדים בהם קיימת הכנסה חריגה - בין מועטה ובין ניכרת - בכדי שממוצע ההכנסה השנתי ישתנה באופן משמעותי. לפיכך דומני שניתן להעמיד את פוטנציאל הכנסתה על הסך של 12,000 ₪ נטו בחודש כפי שהצהירה למוסד לביטוח לאומי על הכנסתה טרם לידת הקטין 3. מאז התפרצות מגפת הקורונה בחודש 3/20 ועד כה אכן נפגעה באופן קשה כניסת תיירים למדינת ישראל. עם זאת, יש להניח שאין מדובר במצב שיוותר לעולמי עד כי אם במצב זמני, וכי בשלב כזה או אחר תשוב כניסת התיירים לישראל. כמו כן, התובעת לא טענה, וממילא לא הוכיחה, שעבודתה היא רק עם תיירים ולא עם מקומיים.

50. בשקלול כל הנסיבות האמורות, האישיות והכלליות, מוצאת אני להעריך את פוטנציאל הכנסתה של התובעת מכל המקורות, עבודה וקצבה, בסך של 12,000 ₪ נטו לחודש. לעת הזאת מתגוררת התובעת עם הקטינים בשכירות חודשית בסך של 4,500 ₪, וטענה להוצאות החזקת מדור בסך של 1,000 ₪ לחודש (ס' 41 לסיכומיה). הוצאות התובעת לעלות מדור ואחזקתו עומדות אפוא על הסך של 2,750 ₪ לחודש. הנה כי כן, הכנסתה הפנויה של התובעת, בקיזוז הוצאותיה בגין עלות מדור והחזקתו עומדת על סך של 9,250 ₪ לחודש.

רכוש הצדדים

51. באשר לרכוש הצדדים. לנתבע רכב בשווי של כ-18,000 ₪ ואופנוע בשווי של 5,000 ₪ (בתחילה טען הנתבע שהאופנוע בבעלות משותפת עם אחיו, ואולם בחקירתו הודה כי הוא אשר רכש

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

16 ספטמבר 2020

תלה"מ 6984-07-19 פלונית נ' פלוני

תלה"מ 22388-10-18

תלה"מ 74369-10-18

את האופנוע ומחזיק בו ; עמ' 49, ש' 14-12 לפרוטוקול). התובעת הצהירה בתצהירה כי היה ברשותה פיקדון קצר מועד, בסך של כ-60,000 ₪, ואולם גם כספים אלו הועברו לאמה לצורך החזר הלוואה (ס' 2 לתצהיר), וכיום אין ברשותה רכוש נוסף. התובעת העבירה כאמור סך של למעלה מ-300,000 ₪ לחשבונות אחרים. השאלה האם מדובר בהברחת כספים מהנתבע חורגת מגבולות הדיון שלפני. כך גם הצדדים לא נתנו דעתם לשאלה האם יש לראות כספים אלה כרכוש של התובעת וכמקור לתשלום מזונות. משום כך, וכיוון שאין טענה שלמי מהצדדים רכוש "נפרד" משמעותי מלפני הנישואין או מכח הסכם ממון, אניח לצורך הדיון שלפני שלצדדים רכוש בשווי זהה (לאחר איזון המשאבים שיערך), העשוי לשמש לשם מימון עלות מזונות הילדים, וצרכי הצדדים עצמם.

יחס הכנסות הצדדים

52. מהראיות שהובאו בפני הגעתי אפוא למסקנה, כי הכנסת הצדדים, עת הם ממצים את כושר השתכרותם, ובקיצוץ עלות מדורם (13,250 ₪ לנתבע ו-9,250 ₪ לתובעת) עומדת על יחס של 59% - 41% לטובת הנתבע.

צרכי הקטינים

53. בכתב התביעה למזונות, שהוגש על ידי התובעת ביום 3.7.19 עתרה היא לחיוב הנתבע במזונות הקטינים בסך של 6,648 ₪ (מזונות הקטינה 1 בסך של 2,345 ₪ ; מזונות הקטינה 2 בסך של 2,394 ₪ לחודש ; מזונות הקטין 3 בסך של 1,909 ₪ לחודש), וכן לחייבו בתשלום מחצית מעלות המדור והוצאותיו, דמי טיפול בסך של 3,000 ₪ ; ובכל הוצאותיהם החינוכיות והרפואיות, השוטפות והחריגות. בתצהיר עדותה הראשית פירטה סכומים דומים לצרכי הקטינים המסתכמים לסך של 6,354 ₪ לפי הפירוט : צרכי הקטינה 1 בסך של 2,195 ₪ ; צרכי הקטינה 2 בסך של 2,430 ₪ וצרכי הקטין 3 בסך של 1,729 ₪. עליהם ביקשה להוסיף השתתפות בעלות מדור מתוך שכירות בסך של 4,500 ₪ ואחזקתו (תוך פירוט הוצאות חשמל וועד בית בעלות חודשית כוללת נטענת של 570 ₪ בסה"כ). בסיכומיה עתרה התובעת כנזכר לחיוב הנתבע במזונות ומדור הקטינים בסך של 13,154 ₪ לחודש, באופן שבעד מזונות עתרה לסך כולל של 8,237 ₪ לפי הפירוט : למזונות הקטינה 1 בסך של 3,126 ₪ ; מזונות הקטינה 2 בסך של 2,431 ₪ לחודש ; מזונות הקטין 3 בסך של 2,680 ₪, וכן עתרה לחיוב הנתבע בנוסף השתתפות במחצית הוצאות עלות מדור ואחזקתו בסך של 4,917 ₪. בנוסף לסכומים האמורים עתרה גם לתשלום דמי טיפול בסך של 1,200 ₪ לחודש.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

16 ספטמבר 2020

תלה"מ 6984-07-19 פלונית נ' פלוני

תלה"מ 22388-10-18

תלה"מ 74369-10-18

54. התובעת לא הסבירה את הפער בסכומי המזונות הנטענים על ידה לראשונה בסיכומים (הגבוה בסך של 1,900 ₪ מצרכי הקטינים שנטענו בתצהירה), ולא הוכיחה את הסכומים הנטענים בראיות. התובעת הסתפקה בטענה שהיא מסתמכת על פירוט צרכי הקטינים שנעשה על ידי הנתבע בתביעת מזונות שהגיש ביום 10.10.18 (תלה"מ 22293-10-18) וכי מדובר בהודאת בעל דין. לטענת הנתבע ההוצאות המפורטות בתביעה שהוגשה על ידו, עת חלקו הצדדים קורת גג משותפת, כוללת את הוצאות כל בני הבית והמשפחה לרבות צרכי שלושת הקטינים ועל כן אין התובעת יכולה להסתמך עליה להוכחת צרכי הקטינים.

אכן סבורתני שלא ניתן להסתמך על הסכום שפורט על ידי הנתבע כמשקף את צרכי הבית והמשפחה עת חלקו הצדדים קורת גג משותפת לצורך הוכחת צרכי הקטינים בלבד. כמו כן, הפחתת הוצאת עלות המדור שפורטה על ידי הנתבע (4,500 ₪) והפחתת הוצאת החינוך שפורטה שם (4,500 ₪) מעמידה את יתר צרכי הבית שפורטו על ידו בסך כולל של 3,700 ₪ (אחזקת מדור 1,000 ₪; מזון 1,800 ₪; ביגוד והנעלה 450 ₪; פארמה ותרופות 300 ₪; בילוי ופנאי 150 ₪). בתצהיר עדותו הראשית מיום 20.1.20 (במסגרת ההליך דכאן) פירט הנתבע את הוצאות הבית ולסכומים שפורטו בתביעתו האמורה הוסיף גם "הוצאות אישיות ורכב בסך של 3,000 ₪". הגם שעל פני הדברים יתר ההוצאות שפורטו (כגון מזון ואחזקת מדור) נטענו לכאורה כהוצאה של כל בני הבית, מוכנה אני להניח לצורך הדיון ולטובת הנתבע שהצרכים שפורטו בתביעתו, סך של 3,700 ₪, משקפים את צרכי הקטינים בלבד. לפיכך, גם בהסתמך על "הודאת" הנתבע הרי שהסכום נופל מזה הנטען על ידי התובעת ומכאן שאינה יכולה להסתמך עליה לצורך הוכחת הסכומים להם עתרה לראשונה בסיכומיה.

55. בחינת צרכי הקטינים שפורטו בתצהיר התובעת מלמדת שהם כוללים גם הוצאות שאינן הכרחיות ואינן קבועות. צרכי הקטינה נ' הנטענים סוכמו לסך של 2,195. הפחתת מסכום זה את ההוצאות שאינן הכרחיות (רכיבה טיפולית – 180 ₪; שחיה טיפולית 440 ₪; חינוך וצהרון 300 ₪ וקלינאית תקשורת 35 ₪) מעמידה את הצרכים ההכרחיים הנטענים על הסך של 1,240 ₪. באותו ניתוח העמידה התובעת את צרכיה הנטענים של הקטינה ש' על הסך של 1,250 ₪ (מזון וכלכלה 900 ₪; מוצרי ניקוי והיגיינה – 50 ₪; ביגוד והנעלה 250 ₪ קוסמטיקה ותרופות 50 ₪). גם את צרכיו של הקטין א' העמידה על סכום זהה של 1,250 ₪, ובסה"כ טענה לצרכים הכרחיים של הקטינים בסך של 3,740 ₪. ודוק. הנתבע פירט כאמור סך כמעט זהה של 3,700 ₪. גם אם פירוט הצרכים עצמם אינו זהה הרי שהצדדים מסכימים למעשה על סך עלות הצרכים הבסיסיים וההכרחיים.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

16 ספטמבר 2020

תלה"מ 6984-07-19 פלונית נ' פלוני

תלה"מ 22388-10-18

תלה"מ 74369-10-18

56. סכומים אלה גם עולים בקנה אחד עם החזקות העובדתיות שנקבעו בפסיקה באשר לעלות הצרכים הבסיסיים של קטין. עד לפסק הדין בעניין **פלוני** נהגו בתי המשפט לאמוד את צרכיו החודשיים ההכרחיים של קטין בשיעור של כ- 1,400 ₪, לא כולל הוצאות חינוך ומדור. מאז פסק הדין בעניין **פלוני** קבעה הפסיקה שאין עוד מקום לחלק בין צרכים הכרחיים לאלו שאינם הכרחיים ויש לאמוד את הצרכים בכללותם, הצרכים ההכרחיים הכוללים (מזון, ביגוד, ורפואה) בצד ויחד עם אלו שאינם הכרחיים (צרכי פנאי ובילוי, תקשורת ומחשוב ועוד), והעמידה את הערכת מלוא הצרכים בסך של 2,250 ₪ לקטין, לא כולל הוצאות חינוך ומדור [רמ"ש (מרכז) 59188-10-18 נ' א. נ' (פורסם בנבו, 25.10.18); עמ"ש (חיפה) 56000-10-18 **פלוני נ' פלונית** (פורסם בנבו, 31.1.19); עמ"ש (מרכז) 21704-03-18 א. נ' א. ו (פורסם בנבו, 11.6.19)]. סכום החזקות האמורות מדורג, בהתאם לכלל ההוצאה השולית הפוחתת, כך שחלקו של הילד הצעיר יהיה גדול יותר, שכן הוא האחרון הנותר במשק הבית [ע"א 552/87 **ורד נ' ורד, פ"ד מב** (3) 599 (1988); **בג"ץ 4407/12 פלוני נ' בית הדין הרבני הגדול** (2013) בפסקה 24 לפס"ד של השופט עמית]. ברוח זו יש אף לאמוד את חלקם של הילדים בעלות המדור, ולפיכך ההנחה היא, כי חלקו של ילד בעלות מדורו והוצאות אחזקת המדור יחד עם הורה, הועמד על 30% - 50% בהתאם למספר הילדים במשק הבית). [ראו: **בר"ע (ת"א) 1895/02 ב.י. נ' ב.נ.** (2003); **ע"מ 789/05 (י-ם) ע.ד. נ' ע.י.** (2006); **ב"ע"מ 8542/10 פלוני נ' פלונית** (2010); עניין **פלוני** בפסקה 22 לחוות דעת השופט פוגלמן; **ע"א 552/87 ורד נ' ורד, פ"ד מב** (3) 599 (1988); **בג"ץ 4407/12 פלוני נ' בית הדין הרבני הגדול** (2013) בפסקה 24 לחו"ד של השופט עמית; **ע"א 52/87 הראל נ' הראל, פ"ד מג** (4) 201, 205 (1989); **ע"א 764/87 אוהר נ' אוהר** (1987); **ע"א 3301/92 טלמור נ' טלמור** (1993)].

57. הנה כי כן, התובעת לא הוכיחה את הצרכים הנטענים בסיכומיה בראיות חפציות. התובעת ביקשה להסתמך על "הודאת" הנתבע, אשר כמפורט לעיל מסתמכת היא בסך של 3,700 ₪ (כולל עלות אחזקת מדור) ובחינת הסכומים המפורטים בתצהירה כהוצאות הכרחיות מלמדות שבעצמה טענה לסכום זהה. סכום זה, שכולל לפי פירוט הנתבע גם הוצאות אחזקת מדור, עולה בקנה אחד עם החזקה האמורה באשר לעלות צרכיהם ההכרחיים של שלושה קטינים תוך הבאה בחשבון של כלל ההוצאה השולית הפוחתת וכן את המגמה הנוהגת בפסיקה של צמצום מעגל הצרכים ההכרחיים למינימום, על מנת שעיקרון השוויון בין בני הזוג ימצא ביטוי גם בחיוב בדמי מזונות לקטני קטנים. על סכום זה יש להוסיף את חלקם של הקטינים בעלות המדור של התובעת בסך של 2,250 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

16 ספטמבר 2020

תלה"מ 6984-07-19 פלונית נ' פלוני

תלה"מ 22388-10-18

תלה"מ 74369-10-18

58. לא מצאתי לקבל את דרישת התובעת לחיוב הנתבע ברכיב דמי טיפול בעד מזונות הילדים בשים לב לעובדה שהקטינים אינם מצויים בטיפול הישיר והבלעדי. הקטינים נמצאים במסגרות חינוך (מעון גן וצהרון) וכן מטופלים גם על ידי הנתבע. ערה אני לעמדה הנשמעת בפסיקה לפיה בעקבות הלכת פלוניס ועת החיוב במזונות ילד שגילו מעל 6 שנים נופל לשכמם של שני ההורים אזי "אין כל מקום לפסיקות העבר שביקשו להקל על האב בשיעור המזונות בו הוא חב, אך ורק מתוך כך שהדין החל קבע שחיוב המזונות מוטל לשכמו בלבד" [עמ"ש (מרכז) 21704-0318, שם, פסקה 13 לפסק הדין]. בנסיבות עניינינו, בשים לב לכך שאין מדובר בקטינים עם צרכים מיוחדים, להיותם מתחנכים במסגרות חינוך ולשהותם עם התובע 35% מזמנם, לא מצאתי לכלול במסגרת צרכיהם גם רכיב עלות דמי טיפול לתובעת.

59. יש לזכור גם שבעת חיוב במזונות יש להביא בחשבון את קצבת הילדים שמשתלמת לידי התובעת מאת המוסד לביטוח לאומי בעד הקטינים בסך של 534 ₪ לחודש [ע"א 142/81 ענתבי נ' ענתבי, פ"ד לה (4) 177, 179; תמ"ש (ב"ש) 8780/06 ב.ע נ' ב.ז (פורסם בנבו, 5.9.07)].

60. הנה כי כן, צרכיהם ההכרחיים של הקטינים (לא כולל חינוך) עומדים על סך של 5,416 ₪ $(3,700 + 2,250 - 534 = 5,416)$ ובמעוגל על 5,400 ₪. כמפורט לעיל, החיוב במזונות מדורג ולפיכך יקבע כדלקמן: לקטין א' 2,000 ₪; לקטינה ש' 1,800 ₪ ולקטינה נ' 1,600 ₪. לאור חיוב הנתבע לשאת לבדו בצרכיהם ההכרחיים של הקטינים והעובדה שיכולתם הכלכלית של הצדדים דומה בעיקרה יחויבו הם לשאת באופן שווה בהוצאות משתנות מדין צדקה בעד הקטינים עד שימלאו להם 6 שנים ובכלל זה בהוצאות החינוך והרפואה.

61. מעת שימלאו לכל קטין 6 שנים חובת הצדדים במזונותיו תהא זהה. בהתאם להלכת פלוניס וכנזכר לעיל יש לבחון את נשיאת הצדדים במזונות קטין שגילו מעל 6 שנים בדרך של שוויון מהותי. בהתאם לאופן יישומה של הלכת פלוניס, כפי שפורש בעניין פ.ב., יש להבחין בין צרכים תלויי שהות ובין צרכים שאינם תלויי שהות וכן צרכים חריגים והוצאות מיוחדות.

62. יוער שהצדדים לא נתנו דעתם לסוגיית קביעת ההורה המרכז לאחר שימלאו לקטינים 6 שנים. לפיכך, ובשים לב לכך שהתובעת היא אשר למעשה ממלאת תפקיד זה בפועל למצער מאז פירוד הצדדים, לאור פסיקת המשמורת בידיה ולאור חלוקת זמני השהות, אני קובעת שהיא תהא ההורה המרכז.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

16 ספטמבר 2020

תלה"מ 6984-07-19 פלונית נ' פלוני

תלה"מ 22388-10-18

תלה"מ 74369-10-18

צרכים תלויי שהות

63. צרכים תלויי שהות הם הוצאות "הנוגעות לפעילות היומיומית השוטפת" (ס' 41 לפסק דינה של כב' השופטת ד' ברק-ארז בהלכת **פלוני**). שני הצדדים לא צירפו מסמכים תומכים בנוגע להוכחת צרכי הקטינים המפריד בין צרכים תלויי שהות לבין צרכים שאינם תלויי שהות, ועל כן אדרש להעריך צרכים אלו בהתאם לנתונים שפורטו ושהובאו לעיל ועל דרך שיקול דעת ואומדן הצרכים הסביר והראוי [ע"א 52/87 **הראל נ' הראל**, פ"ד מג(4) 201]. הדעה הרווחת בפסיקה כיום היא שיש להעלות את סכום החזקה למזונות ההכרחיים (גם במובחן מחזקה בדבר כלל הצרכים כנזכר לעיל) במיוחד כאשר מדובר בהוצאותיהם בשני הבתים גם יחד, לאור השינויים שחלו משך השנים מאז קביעת החזקה בשערוך אותן הוצאות הכרחיות והן לאור הצרכים שהתווספו משך השנים בכל הקשור לאמצעי התקשורת והמחשוב שניתן לראות בהם הוצאה תלויה שהות בכל אחד מהבתים, ולהגדיל את סכום החזקה לסך שנה בין 1,600-1,700 ₪ [עניין ש' בפסקה 7 לחוות דעת השופטת שבח]. פסיקת מזונות למספר ילדים אינה נעשית בדרך של מכפלת סכומי החזקה, וזאת לאור כלל ההוצאה השולית הפוחתת כנזכר לעיל. לאחר בחינת כלל הנתונים ובשים לב שהוצאות הביגוד וההנעלה אשר נכללו קודם כצרכים הכרחיים כעת באים בחשבון כצרכים שאינם תלויי שהות, אני מוצאת כי ראוי ונכון להעמיד את כלל צרכי הקטינים תלויי שהות על סך של 4,200 ₪ לחודש (א' 1600 ₪; ש' 1,400 ₪ ונ' 1,200 ₪).

64. בהתאם לשיעור הכנסות הנתבע (ביחס ההכנסות בין הצדדים) היה עליו לשאת ב- 59% מצרכי הקטינים שהם תלויי שהות. קרי, 2,478 ₪. מתוך סכום זה יש להפחית את הסכומים בהם הוא נושא בעין עת הקטינים שוהים אצלו (35% מהזמן). בעד צרכיהם של הקטינים שהם תלויי שהות מוציא הנתבע באופן ישיר 1,470 ₪ (35% X 4,200). היינו, מחלקו של הנתבע בצרכי הקטינים שהם תלויי שהות ביחס לשיעור הכנסתו (2,478 ₪) יש להפחית את הצרכים תלויי שהות בהם הוא נושא בעין עת הקטינים שוהים אצלו (1,470 ₪), כך שעליו לשאת בעד רכיב זה סך של 1,008 ₪ בעד שלושת הקטינים. חלקו של כל קטין עומד על סך של 336 ₪ ובמעוגל על סך של 350 ₪.

הנה כי כן, בעד רכיב הוצאות תלויות שהות על הנתבע לשאת בסך של 350 ₪ בעד כל קטין.

צרכים שאינם תלויי שהות

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

16 ספטמבר 2020

תלה"מ 6984-07-19 פלונית נ' פלוני

תלה"מ 22388-10-18

תלה"מ 74369-10-18

65. בגדר צרכים שאינם תלויי שהות יש לכלול ביגוד, הנעלה, שירותי רפואה בסיסית, טלפון אישי של הקטינים, מתנות לימי הולדת, נסיעות של הקטינים, צעצועים, משחקים, כלי כתיבה במהלך השנה, ועוד [סעיף 41 לפסק דינה של כב' השופטת ד' ברק-ארז בהלכת פלוניס].
בכל הנוגע להוצאות חינוך ורפואה, אין צורך "לתמחר" מראש, והצדדים ייחלקו בהן מעת לעת כפועל יוצא מהצורך וההוצאה. בשים לב לגובה הוצאות סבירות בעד ביגוד וכלכלה, נסיעות, מתנות ימי הולדת, טלפון נייד ושירותי בריאות ותרופות, וכן הוצאות נוספות בגין משחקים, נסיעות, כלי כתיבה במהלך השנה ועוד ומאחר שמדובר בהורים ששכרם גבוה מהממוצע, אני מעמידה את צרכי הקטינים שאינם תלויי שהות (לא כולל חינוך) ע"ס 600 ₪ לחודש לכל קטין, קרי, 1,800 ₪ לשלושה קטינים.

66. מאחר ומדובר בצרכים שאינם תלויי שהות הרי שעל ההורים להתחלק בתשלום צרכים אלה בהתאם לפער ההכנסות ביניהם. על הנתבע לשאת אפוא ב- 59% מהוצאות הקטינים שאינן תלויות שהות, היינו 1800X59% המהווים 1,062 ₪ לשלושת הקטינים. חלקו של כל קטין עומד על סך של 354 ₪ ובמעוגל על סך של 350 ₪.
הנה כי כן חלקו של הנתבע בעד הוצאותיו של כל קטין שאינן תלויות שהות עומד על הסך של 350 ₪.

רכיב המדור והוצאות אחזקתו:

67. בגדר רכיב זה יש לחשב את עלות המדור ואחזקתו בשני הבתים של ההורים.
עלות המדור אצל התובעת עומדת על סך של 4,500 ₪ בחודש. הנתבע לא כפר בטענתה להוצאות אחזקת מדור בסך של 1,000 ₪ לחודש.
עלות המדור ואחזקתו אצל הנתבע, כפי שנקבעה לעיל, עומדת על סך של 4,500 ₪ לחודש.
עלות המדור ואחזקתו של אצל שני הצדדים מסתכמת בסך של 10,000 ₪ לחודש. מתוך זה חלקם של הקטינים עומד על 50%. היינו, 5,000 ₪.

68. בהתאם ליחס ההכנסות בין הצדדים על הנתבע לשאת ב- 59% מתוך חלקם של הקטינים, קרי בסך של 2,950 ₪. מתוך סכום זה יש להפחית את הסכומים בהם נושא הוא בעין בעד רכיב זה בהתאם לשיעור זמני השהות של הקטינים אצלו (35%) בסך של 1,750 ₪. הנה כי כן, על הנתבע לשאת בהפרש שבין הסכומים (2,950-1,750) בסך של 1,200 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

16 ספטמבר 2020

תלה"מ 6984-07-19 פלונית נ' פלוני

תלה"מ 22388-10-18

תלה"מ 74369-10-18

- 1 בעד המדור ואחזקתו על האב לשאת אפוא בסך של 1,200 ₪ בעד שלושת הקטינים, וחלקו
2 של כל קטין ברכיב זה עומד על סך של 400 ₪.
3
4 69. העולה מהאמור הוא שסכום חלקו של האב בתשלום הוצאות תלויות השהות (350 ₪),
5 הוצאות שאינן תלויות שהות (350 ₪) והוצאות המדור ואחזקתו (400 ₪) עומד בסך הכל על
6 סך של 1,100 ₪ בעד כל קטין.
7
8 70. סכום זה אינו כולל הוצאות חינוך שוטפות ומיוחדות וכן הוצאות רפואיות מיוחדות. אמנם
9 יחס ההכנסות בין הצדדים אינו זהה ואולם התובעת מקבלת לידיה את קצבת הילדים מאת
10 המוסד לביטוח לאומי ועל כן אני קובעת שהצדדים ישאו בהוצאות אלה באופן שווה.
11
12 71. בסופו של יום קביעת סכום המזונות אינה פועל יוצא של חישוב מתמטי בהתאם לנוסחאות,
13 ותכלית הנוסחאות לשמש כלי עזר, אך אין הן בבחינת חזות פני הכל [על הקושי המעשי
14 והעיוני בתחשיב מתמטי מדויק ר' פסק דינה של השופטת י' שבח בעניין ש' והאסמכתאות
15 המובאות שם; עמ"ש 20634-04-18 **פלוני נ' פלונית** (פורסם בנבו, 7.2.2019); [עמ"ש 11623-](#)
16 [07-17 ד.ש. נ' ש.](#) (פורסם בנבו, 24.6.18); עמ"ש 30516-10-18 **נ' ש.ר.** (פורסם בנבו,
17 2.6.19)]. ואכן, לבית המשפט שיקול דעת רחב באשר לאופן תשלום המזונות והמדור בפועל
18 ובאשר לקביעת אופן חלוקת הנשיאה במזונות בין ההורים, בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה
19 ומקרה. על בית המשפט למצוא את הפתרון הראוי והמתאים למשפחה שלפניו בהתאם
20 לנסיבותיה. גם שלא בדרך של חישוב מתמטי מדויק אלא בדרך של בחינה "**ממעוף הציפור**"
21 [הצעתה של כבוד השופטת שבח, שם] התוצאה לפי ישלם הנתבע סך של 1,100 ₪ לכל קטין
22 מעת שימלאו לו 6 שנים מאפשרת קיום כלכלי של שני התאים המשפחתיים ומשקי הבית של
23 ההורים שנפרדו.
24
25 72. אשר על כן אני מורה כדלקמן:
26 א. הנתבע ישלם לידי התובע בעד מזונותיהם ומדורם של הקטינים את הסכומים
27 המפורטים להלן: בעד הקטינה נ' סך של 1,600 ₪ לחודש; בעד הקטינה ש' סך של
28 1,800 ₪ ובעד הקטין א' 2,000 ₪.
29 ב. עת ימלאו לכל אחד מהקטינים 6 שנים יפחת החיוב בעדו לסך של 1,100 ₪ לחודש.
30 ג. עם הגיע כל אחד מהקטינים לגיל 18 או לסיום בית ספר תיכון, המאוחר מבין
31 השניים, ועד לסיום שירות צבאי סדיר או שירות לאומי (ככל שישירות), יופחת סכום
32 המזונות והמדור לשליש עבור חלקו (משיעורו קודם לכן).

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

16 ספטמבר 2020

תלה"מ 6984-07-19 פלונית נ' פלוני

תלה"מ 22388-10-18

תלה"מ 74369-10-18

- 1 7. הסכום האמור יישא הפרשי הצמדה למדד המחירים לצרכן, על בסיס המדד הידוע
- 2 היום, ויתעדכן מידי שלושה חודשים, ללא עדכון בדיעבד.
- 3 ה. הצדדים יישאו בחלקים שווים בתשלומים עבור הוצאות הבריאות החריגות של
- 4 הקטינים וצרכים רפואיים אשר אינם מכוסים ע"י סל הבריאות או ביטוח רפואי,
- 5 לרבות טיפולי שיניים, אורתודנטיה, משקפיים, טיפולים פסיכולוגיים, אבחונים,
- 6 ריפוי בעיסוק, תרופות שאינן בסל הבריאות.
- 7 ו. הצדדים יישאו בחלקים שווים בהוצאות תשלום גן או שכר לימוד של הקטינים לאחר
- 8 קבלת כל ההנחות ובקיזוז מענק הלימודים המשתלם בעדם, אם משתלם, מאת
- 9 המוסד לביטוח לאומי.
- 10 ז. הצדדים יישאו בחלקים שווים בהוצאות החינוך החריגות של הקטינים אשר אינן
- 11 מכוסות ע"י חוק חינוך חובה, הכוללות שיעורי עזר (ככל שיידרשו, בהמלצת גורם
- 12 מקצועי או מחנך כיתה), הוראה מתקנת, מחזור אחד של קייטנה בקיץ בתעריף
- 13 ציבורי וחוג אחד לשנה לכל ילד (לרבות הציוד הנדרש לחוג).
- 14 ח. על הצדדים לתאם ביניהם כל הוצאה חינוכית ורפואית. צד מעוניין יפנה את הדרישה
- 15 לצד השני בכתב (לרבות בהודעת טקסט, או דואר אלקטרוני), והצד השני יגיב
- 16 לדרישה בתוך 7 ימים מקבלתה. הדברים יפים אלא בעניינים, אשר אינם סובלים
- 17 דיחוי. הצדדים יפעלו לשם מיצוי כלל ההנחות והזכויות העומדות להם בנסיבות
- 18 העניין, ועלות הנשיאה בהוצאה חינוכית או רפואית תחושב לאחר הפחתת שווי
- 19 אותה זכאות או הנחה.
- 20 ט. תשלום עבור הוצאות חריגות ייעשה במישרין לגורם המטפל או נותן השירות בכפוף
- 21 לקבלת חשבוניות או הצעות מחיר בכתב. הסדר זה לא יחול על הוצאות בריאות
- 22 הנעשות בשל מקרה חירום, חלילה.
- 23 י. החיוב הוא מיום הגשת התביעה, 3.7.19.
- 24 יא. סכום אשר לא ישולם במועדו יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק, החל מיום החיוב
- 25 ועד לתשלום בפועל.
- 26 יב. קצבת הילדים וכל תשלום אחר שישולם בעד הקטינים מאת המוסד לביטוח לאומי
- 27 ישולמו לידי התובעת, בנוסף לכל תשלום אחר.
- 28
- 29 73. בשים לב לאופן ניהול ההליכים (והעובדה שלא ניתן צו להוצאות בפסק הדין בו התקבלה
- 30 בקשת הנתבע לצו הגנה), לדחיית טענות התובעת לשלילת הסדרי לינה באמצע השבוע, לטענה

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

16 ספטמבר 2020

תלה"מ 6984-07-19 פלונית נ' פלוני

תלה"מ 22388-10-18

תלה"מ 74369-10-18

- 1 להעדר הכנסות שנדחתה ולפער בין סכום המזונות שנתבע לבין סכום המזונות שנפסק אני
- 2 מחייבת את התובעת בהוצאות הנתבע בסך של 10,000 ₪.
- 3
- 4 74. פסק הדין מותר לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.
- 5
- 6 ניתן היום, כ"ז אלול תש"פ, 16 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.
- 7

אורית בן דור ליבל, שופטת

- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15